Nr. 4. Czwartek, 5 Stycznia 1888. **Rok 78.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.— Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 cnt., drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują: w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Rue des St Peres 84.

Zmiana lokalu.

Redakcya *Gazety Lwowskiej* wraz z Administracyą przeniesioną została z zajmowanego dotąd lokalu do domu pod l. 8 przy ulicy Czarnieckiego, róg ul. Łyczakowskiej, na I. piętro. Ekspedycya w oficynie na dole, po lewej stronie.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 12 **złr. pocztą 16 złr.**; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 **złr., pocztą 8 złr.**; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 3 złr., **pocztą 4 złr.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 złr., **pocztą 1 złr. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia, lub od 1go stycznia do końca czerwca) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięcznie za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 złr., półrocznie 2 złr., ćwierćrocznie 1 złr.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Redakcya „Gazety Lwowskiej", pragnąc wprowadzić w dziale fejletonowym jak największą rozmaitość i utrzymać go na wysokości, odpowiadającej wymaganiom czytelników, pozawiązywała liczne stosunki z pierwszorzędnymi pisarzami polskimi i uzyskała od nich zaszczytne przyrzeczenie współpracownictwa W roku bieżącym, oprócz większych powieści historycznych i współczesnych, zamieszczać będziemy liczne i wyłącznie tylko oryginalne obrazki, szkice i nowelle zaszczytnie znanych w literaturze autorów, jakoto: Piotra Jaxy Bykowskiego, Józefa Blizińskiego, Karola Brzozowskiego, Kazimierza Chłędowskiego, Ludwika hr. Dębickiego, Maryana Gawalewicza, baronowej Hagen (Alces), dr. Antoniego J., Leona hr. Pinińskiego, Kazimierza Skrzyńskiego, Zygmunta Sarneckiego, A. Wilczyńskiego, Jana Zacharyasiewicza i wielu innych.

Na podstawie umowy zawartej z redakcyą warszawskiego „Echa muzycznego, teatralnego i artystysznego", zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą pismo to, wychodzące raz na tydzień z dwutygodniowym dodatkiem nut, po cenie zniżonej.

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą przeto otrzymywać od 1. stycznia 1888 r. warszawski tygodnik illustrowany *Echo muzyczne, teatralne i artystyczne*, wraz z dwutygodniowym dodatkiem nut, po następującej cenie:

We Lwowie:	miesięcznie	62 ct.,
	kwartalnie 1 zł.	86 ct.
Na prowincyi:	miesięcznie	92 ct.,
	kwartalnie 2 zł.	76 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

1. Biuletyn.

W stanie zdrowia Jej ces. i król. Wysokości, Najdostojniejszej Arcyksiężny Maryi Teresy i nowonarodzonej Arcyksiężniczki nie zaszło żadne zboczenie od stanu normalnego.

Lekarz marynarki
Dr. Krumpholz m. p.

Obwieszczenie.

Reskryptem z dnia 31 maja b. r. l. 15.570 przedłużyło wys. c. k. Ministerstwo handlu udzielony drowi S. Pickowi, dyrektorowi I austr. fabryki amoniaku i sody w Szczakowie, reskryptem z dnia 17 kwietnia 1886 r. l. 45.834/885, przywilej na ulepszony sposób wyrabiania sody z pozostałego ługu przy fabrykacyi Natro-Cellulosy, na rok drugi.

Co się do publicznej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów 20 grudnia 1887.

Ogłoszenie.

C. k. nakład książek szkolnych dla szkół ludowych w języku ruskim Instytutu Stauropigiańskiego we Lwowie wydał następujące książki szkolne.

1) „Małyj katechism o chrystyjańsko-katołyckoj wiri wedle J. Deharba, zo rozhladom na obriad hreko-katołyckij. — Kosztuje oprawnyj 10 kr. — U Lwowi. — W c. k. nakładi szkôlnych knyżok Stauropigijskoho Instytuta. — 1877".

2) „Istoryja bibłyjna staroho i nowoho zawita dla szkôł narodnych. — Z 52 obrazkamy i kartoju Pałestyny. — Cina z oprawoju 55 kr. a. w. U Lvowi. — W c. k. nakładi szkôlnych knyżok Stauropigijskoho Instytuta. — 1887."

3) „Ruska czytanka dla druhoi klasy szkôł narodnych. VIII nakład. — Cina z oprawoju 28 kr. a. w. — U Lwowi. — W c. k. nakładi szkôlnych knyżok Staur. Instytuta. 1887."

Powyższe podręczniki c. k. Rada szkolna krajowa uznała za stosowne do użytku szkolnego.

„Ruska czytanka dla II klasy" w VIII nakładzie nie różni się niczem od VII nakładu będącego w używaniu w szkołach ludowych.

„Mały katechizm" w powyższem wydaniu poprawiony według uwag Najprzewielebniejszego gr. k. Ordynaryatu Metropolitalnego we Lwowie z dnia 29 czerwca 1887 l. 3.149.

Tekst „Historyi biblijnej", poprawiony w niniejszem wydaniu, uzyskał aprobatę Najprzew. Ordynaryatu Metropol. gr. kat. we Lwowie z dnia 1 sierpnia 1887 do l. 4.762.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.
We Lwowie dnia 18 grudnia 1887.

Dnia 31 grudnia 1887 roku wydany i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu LIII zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 150. Ogłoszenie Ministerstwa skarbu i handlu z dnia 30 grudnia 1887 r. o przeprowadzeniu niektórych postanowień wprowadzonego w życie z dniem 1 stycznia 1888 r. prowizorycznie traktatu handlowego i żeglugi z Włochami, z daty 7 grudnia 1887 r, (dz. u. p. nr. 148).

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 5 stycznia.

Noworoczne przyjęcie rozmaitych deputacyj u dworu belgijskiego odznaczało się w tym roku prawie wyłącznie cechą polityczną. Król Leopold II nie ograniczył się na wyrażeniu podziękowań, lecz dotknął żywotnych dla Belgii kwestyj politycznych. Zwracał się szczególniej do delegacyi Izby deputowanych, dając tem samem do zrozumienia, że poczytuje sesyę ubiegłego roku za jałową. Wyrażone bowiem w mowie monarchy życzenia, ażeby obmyślono skuteczną obronę kraju i rozwiązano raz sprawę socyalną, poczytać można poniekąd jako naganę, albowiem to, co w życzeniach tych się zawiera, było przedmiotem dyskusyi w Izbie i na radach ministeryalnych przez cały rok ubiegły. Słowa te królewskie dadzą niewątpliwie wiele do myślenia rozmaitym frakcyom, ścierającym się od kilku lat w Belgii, bez żadnego jednak pożytku dla spraw publicznych.

Rzut oka na okres, zamknięty w Belgii rokiem minionym, usprawiedliwia najzupełniej ową zamanifestowaną przez króla gorliwość o dalszy roz-

---

„Postąpiliśmy!"

(Dokończenie.)

Ciemna portyera, przysłaniająca drzwi od sąsiedniego pokoju, uchyliła się nieco, i wysmukła, zręczna postać młodej panny stanęła w progu. Jasna jej suknia, zastosowana w najdrobniejszych szczegółach do wymagań mody, w niczem nie przypominała klasycznej tuniki, tarczy i hełmu Minerwy, a nosek, drobny i ciekawie w górę podniesiony, miał zarys czysto słowiański, i na panu Izydorze zrobił też o wiele milsze wrażenie, niż surowy, grecki profil, który się ujrzeć spodziewał. Do takiej Minerwy można było przynajmniej zbliżyć się bez wielkiego lęku.

— Przepraszam, że nie pospieszyłam przywitać pana od razu — rzekła uprzejmie do pana Izydora — ale byłam właśnie zajęta gospodarstwem.

— O, nic nie szkodzi panno Kamilo; bardzo się cieszę, że poznaję w pani taką zawołaną gospodynię; na tym punkcie pewnie zgodzilibyśmy się.

— Jeżeli pan jest gospodarzem z zamiłowania, to nie bardzo, gdyż ja gospodaruję z potrzeby, ale bez upodobania.

— Tem większa zasługa, jeżeli się pani temu oddaje z zasady, i jeżeli, o czem nie wątpię, gospodarstwo nie cierpi na tym braku upodobania.

— O, nie wiem, ale nie sądzę, żeby cierpiało.... przecież wszystko co robimy, trzeba się starać robić dobrze, bo inaczej jakażby była z tego korzyść?

Państwo Dominikowie spojrzeli na siebie zachwyceni, a i pan Izydor musiał przyznać, że Kamilka wyrażała się wprawdzie nader chłodno, ale niemniej rozsądnie.

— Poświęcenie się pani dla gospodarstwa nie powinno jednak odrywać pani na tak długo z salonu i od gości, pewno niejedne oczy z tęsknotą zwracały się w stronę tych drzwi, wyglądając zjawienia się pani.

Kamila roześmiała się.

— Wątpię bardzo — odparła — jeżeli kto spoglądał w stronę tych drzwi, to pewno wyglądał raczej tacy z herbatą, aniżeli mojej osoby. Zaręczam panu, że sam nektar ma zawsze więcej powodzenia aniżeli Hebe, która nim szafuje.

— Ale któż widział, panno Kamilo, takie teorye u młodej panienki.. gotówem przypuścić, że pani sama wolałaby także ambrozyę od częstującego nią Ganimeda?

— Jabym najlepiej wolała Ganimeda razem z ambrozyą — odparła całkiem poważnie Kamila — ale gdybym już koniecznie miała wybierać, to naturalnie wolałabym ambrozyą, a Ganimed już później samby się zgłosił bez wątpienia.

Pan Izydor roześmiał się, ale jakimś przymuszonym, nienaturalnym śmiechem — rozmowa z tą polską Minerwą szła mu jakoś oporem; nie mógł się dostroić do chłodnego i spokojnego tonu, z jakim ona wyrażała swoje poglądy na świat.

— To tak mówi rozsądek — odezwał się po chwili — ale gdyby zapytać o radę serduszka....

— Moje serdnszko nigdy mi nic nie radzi, nie jestem tak egzaltowana, i sądzę, że najlepiej jest kierować się rozumem.

— O tak! ona nie jest egzaltowana, to taka sensatka — potwierdzili gorąco rodzice.

— Dała już nawet tego dowody — ciągnął dalej ojciec — wyobraź sobie, że była już tak dobrze jak po słowie ze ślicznym chłopcem, który był przytem taki miły, rozumny i zakochany w niej na śmierć, że nawet taką rozsądną główkę jak mojej Minerwy udało mu się trochę zawrócić....

— Co też ojciec mówi! — wtrąciła Kamila z niezadowoleniem.

— No, no, mówię co było, a co zresztą tobie tylko zaszczyt przynosi.... Otóż pewnego dnia dowiadujemy się, że pan Karol, który sam miał bardzo niewiele, tylko nadzieję znacznego dziedzictwa po stryju, w skutek jakiejś sprzeczki z tymże stryjem, osiadł na lodzie. Rozpacz nas ogarnęła. Bośmy jeszcze nie znali tak dobrze naszej Kamilki, a z inną dziewczyną, pojmiesz, coby to w takim razie było kłopotu....

— Tymczasem, zanimeśmy się zebrali mówić o tem, Kamilka sama nas uprzedziła, i tak rozsądnie, tak taktownie zerwała z panem Karolem, że nas to aż w podziw wprawiło, bo przecież matka wtedy dopiero lat dziewiętnaście — kończyła matka, nie mogąc już dłużej powstrzymać swoich zachwytów.

— Ale co też rodzice tak wielkie robią z tego rzeczy — usprawiedliwiała się skromnie p. Kamila. — Postąpiłam jak wypadało, to prawda, ale czyż to jest znowu coś tak nadzwyczajnego, gdy młoda dziewczyna okaże trochę rozsądku?

Pan Izydor milczał. — Czy był może tak zdumiony i zachwycony, że nie umiał tego wyrazić słowami? Tak przynajmniej sądzili państwo Dominikowie i ich córka.

W tej chwili we drzwiach ukazali się służący, niosący tace pełne filiżanek herbaty i stosy tak zwanych kanapek, petits fours i t. p. — Jeżeli Kamila nie myliła się twierdząc, że niejeden w salonie z niecierpliwością wyglądał zjawienia się tych tac, to w każdym razie trzeba przyznać, że p. Izydor, ujrzawszy je, doznał prawdziwego zawodu:

„U, postąpiliśmy! postąpiliśmy pod każdym względem!" mruknął przysiadając się przy rożku filigranowego stolika ze swoją filiżanką herbaty — i uczuł w sercu dziwną tęsknotę do kawałka gorącej polędwicy lub sarniny, którą przed dwudziestu laty byliby mu niezawodnie podali w domu tak zamożnym i gościnnym, jak dom państwa Dominików.

Pani Izabela daremnie starała się go zabawić rozmową o swojej ostatniej powieści i opowiadaniem, jak jej pseudonim „Jezabel" intrygował wszystkich z początku; humor pana Izydora spadł poniżej zera.

O parę kroków od ich stolika wsunięta w głęboką framugę okna siedziała

wój spraw w kraju. Projekta ustawy o wzmocnieniu obronności kraju, tudzież o reorganizacyi armii, nie przyszły do skutku z powodu rozlicznych antagonizmów frakcyjnych. Uchwalono tylko to, czego już kategorycznie zażądała w roku ubiegłym korona. Natomiast projekt hrabiego Oultremont, o powszechnym obowiązku służby wojskowej, został po prostu odrzucony. A właśnie o tę drugą ustawę szło jak najwięcej tak dworowi, jak i kompetentnym sferom wojskowym. Koła te upatrywały w niej nie tylko wzmocnienie siły obronnej kraju, ale zarazem czynnik moralny, mogący zbawiennie wpłynąć na ducha armii. Zniesienie bowiem prawa kupowania zastępstwa zniewalałoby do służby wojskowej osoby rozmaitych stanów, skutkiem czego wzmógłby się wpływ żywiołów lepszych. W reformie tej zresztą upatrywano i pośrednią korzyść, a mianowicie odjęcie broni wichrzycielom socyalistycznym, którzy wmawiają ciągle rzeszom robotniczym, że prawo publiczne skazuje ich tylko do posług najcięższych, nie dając w zamian nic, nawet prawa głosu przy wyborach w gminie i do reprezentacyi w Izbie. Z chwilą reformy armii, musiałyby głosy podobne umilknąć.

Niemniejszej doniosłości było drugie oświadczenie królewskie o konieczności rozwiązania kwestyi socyanej. Ktokolwiek pamięta straszne nadużycia i rozruchy robotnicze w roku 1886 i nie tak krwawe, ale nie mniej przeto ze stratami ekonomicznemi połączone zaburzenia przeszłoroczne, zniewolony będzie przyznać, że położenie nacisku przez monarchę na kwestyę socyalną nie tylko jest usprawiedliwione, ale podyktowane sytuacyą. Z wielu przysposabianych reform socyalno-politycznych, nie została ani jedna zrealizowana. W roku ubiegłym zaledwo pod naciskiem groźnych okoliczności i po skonstatowaniu nadużyć przez ankietę rządową, wydał gabinet dwa rozporządzenia. Odnoszą się one do zakazu wypłacania robotnikom zarobku w towarach zamiast pieniędzmi, tudzież rozporządzenie, zabraniające brać i dawać w zastaw zarobków. Mówiono jednak o tem jeszcze przeszłego roku, że rozporządzenia te nie są ściśle wykonywane, ponieważ nie normuje ich żadna ustawa. Jak więc z jednej strony przypomnienie monarsze o bezbronności kraju, tak z drugiej ostrzeżenie, ażeby kwestyę socyalną koniecznie rozwiązano, zwrócone było na audyencyi noworocznej do całego kraju i wszystkich jego obywateli. do rozwiązania bowiem tych spraw okazywali niechęć nie tylko deputowani ale i wyborcy belgijscy.

Maryjka z jakimś młodzieńcem, tym razem już blondynem, który wprawdzie nie zdradzał takiego zamiłowania do bransolet i innych arcydzieł złotniczego kunsztu i nie oddawał się ich kontemplacyi, jak jego poprzednik, brunet — ale za to musiał posiadać o wiele więcej talentu konwersacyjnego, gdyż srebrne kaskady śmiechu Maryjki rozbrzmiewały co chwila we framudze okna, łącząc się w harmonijny duet z dyskretnym szeptem jej sąsiada i szelestem misternie rzeźbionego, szyldkretowego wachlarza, który, poruszany energiczną męską ręką, wiał chłód na jej zarumienioną twarzyczkę i loczki nad czołem podnosił, niby złotą aureolę.

Przełknąwszy ostatni makaronik z postawionego obok niego talerzyka petits fours, pan Izydor powstał, i tłómacząc się zatrzymującej go jeszcze gospodyni tem, że jego „hora canonica“ dawno już minęła — spiesznie opuścił dom przyjaciela, który był po raz pierwszy od lat dwudziestu odwiedził.

Nazajutrz lokomotywa kuryerskiego pociągu, świszcząc i dysząc, unosiła go w strony rodzinnego Pokucia. Razem z nim w głębiach jego kuferka wracała także fotografia młodego, dzielnie wyglądającego chłopca, którą wziął był w podróż z tajemną nadzieją, że może warto ją będzie gdzie pokazać, a choćby i zostawić po drodze.

Pan Izydor raz na zawsze zaniechał tych projektów.

NAGODA.

Sejm krajowy.

(XVIII posiedzenie z dnia 3 stycznia.)

(*L.*) Z nowych petycyj przekazano między innemi:

Komisyi gminnej petycye: Gminy m. Przemyśla w sprawie ustawy budowlanej dla 28 miast. Wyborców I, II i III koła gminy m. Stanisławowa, w sprawie reformy ustawy gminnej dla miast. Zwierzchności gminnej m. Rohatyna, o zaliczenie tej gminy do rzędu miast, dla których osobna ustawa budowlana wydaną została. Wydziałów powiatowych w Czortkowie i Jarosławiu, w sprawie gminnych kas pożyczkowych. Rady m. Sanoka, w sprawie projektu ustawy o organizacyi gmin miejskich.

Komisyi drogowej: Gminy m. Śniatyna o zmianę §§. 13 i 14 ustawy drogowej. Gminy Krasnostawce, o zniżenie prestacyi drogowej. Rady m. Łańcuta, o zmianę ustawy drogowej.

Komisyi szkolnej: Gminy Straszęcin, o zmianę ustawy co do wydatków na utrzymanie szkoły. Grona nauczycielskiego szkoły żeńskiej w Drohobyczu o pomnożenie liczby stałych posad nauczycielskich przy tej szkole.

Komisyi przemysłowej przekazano petycye: Towarzystw zaliczkowych w Krakowie, Łańcucie, Limanowej, Szczercu i Drohobyczu; Towarzystwa ochrony własności ziemskiej w Limanowej; Towarzystw handlu skór w Drohobyczu i Łańcucie; Towarzystwa kowali w Sułkowicach; pierwszej Związkowej drukarni we Lwowie, wreszcie Stowarzyszenia bankowego dla handlu i przemysłu w Przemyślu, o zmianę ustawy podatkowej z 27 grudnia 1880 i 14 kwietnia 1885.

Znaczną część sprawozdania z wczorajszego posiedzenia podaliśmy już wczoraj; w tem miejscu sprostować tylko winniśmy pomyłkę, co do kwoty, jaką Sejm przyznał Towarzystwu Kółek rolniczych; przyznał im mianowicie tytułem subwencyi 2.000 zł., a nie, jak to mylnie podaliśmy, 4.000 zł. Pos. Augustynowicz Bolesław upraszał o przyznanie wymienionemu Towarzystwu subwencyi w kwocie 2.500 zł.; wniosek ten upadł.

Pos. Leon ks. Sapieha przedłożył bardzo obszerne sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego w sprawie uprawy tytoniu w Galicyi, kończące się następującemi rezolucyami: Wzywa się Rząd, aby wziął w opiekę upadającą w Galicyi produkcyę tytoniu; poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w myśl uwag zawartych w sprawozdaniu komisyi, zbadał stan obecny i przyczyny upadku uprawy tytoniu w kraju naszym, i wniósł na najbliższej sesyi sejmowej swoje wnioski.

Radca skarbowy p. Kasprzyszak zauważył, że co do licznych zarzutów, poczynionych w sprawozdaniu komisyi, nie ma nic do nadmienienia na razie, a to z powodu, iż cały przedmiot będzie odesłany do Wydziału krajowego, gdzie Rząd będzie miał sposobność zaznaczyć swoje stanowisko. Ale już teraz nie może Rząd pominąć milczeniem zarzutu, uczynionego mu w sprawozdaniu komisyi, jakoby sprawę uprawy tytoniu w Galicyi traktował obojętnie. Przeciwnie, Rząd dokłada wszelkich starań, ażeby uprawę tytoniu w Galicyi podnieść; postarał się również o znaczne podwyższenie cen liści tytoniowych i t. d. A jeżeli starania jego i zabiegi nie odniosły dotychczas pożądanego skutku, to powodów szukać należy w rozmaitych innych okolicznościach, które niezawodnie należycie zostaną wyjaśnione przez Wydział krajowy.

Pos. J. E. Adam ks. Sapieha omawia wszechstronnie sprawę uprawy tytoniu w Galicyi wschodniej; przytacza treść obrad, jakie toczyły się nad tym przedmiotem na kongresie rolniczym w Wiedniu; wykazuje że według opinii ludzi fachowych, tytoń galicyjski ma niezmierną wartość; wykazuje, że gdy dawniej plantatorowie tytoniu w Galicyi sprzedawali rocznie za 2 miliony złr. liści tytoniowych, to obecnie produkcya tak zmalała, że przynosi im ledwie 300.000 zł.; i przychodzi do konkluzyi, że wina ciągłego zmniejszania się produkcyi cięży wyłącznie na Rządzie, jak to wykazuje sprawozdanie komisyi; to też popiera mowca rezolucyę komisyi.

W tym samym duchu przemówił także pos. br. Kapri, poczem Izba przyjęła powyższe rezloucye, przedłożone przez komisyę.

Petycyę członków gminy m. Horodenki, z zarzutami przeciw Zwierzchności gminnej tego miasta, przekazał Sejm, zgodnie z wnioskiem komisyi petycyjnej, przedłożonym przez pos. Zborowskiego, Wydziałowi krajowemu do dalszego zarządzenia.

Przedłożone przez pos. Jędrzejowicza sprawozdanie komisyi administracyjnej o czynnościach VI departamentu Wydziału krajowego za czas od 1 lipca 1886 do końca czerwca r. z. przyjął Sejm do wiadomości.

Nad petycyą gminy Raby Wyżnej o wyłączenie jej z okręgu Sądu powiatowego w Jordanowie i starostwa w Myślenicach, a przyłączenie do okręgu sądowego i starostwa w Nowym Targu, przeszedł Sejm do porządku dziennego.

Dalej uchwalił Sejm, zgodnie z przedstawionemi przez pos. St. Gniewosza wnioskami, komisyi prawniczej:

Nad petycyą gminy i obszaru dworskiego Podkamień, względem utworzenia w tej miejscowości Sądu powiatowego, przechodzi się do porządku dziennego.

Sejm udziela Rządowi opinii: *a*) iż miejscowości: Opaki, Werchobuż i Huta Werchobuska należy wyłączyć z okręgu Sądu powiatowego w Olesku, a przydzielić do okręgu Sądu powiatowego delegowanego w Złoczowie. *b*) zaś miejscowości Sokołówka i Łabacz należy wydzielić z okręgu Sądu powiatowego w Olesku i starostwa w Złoczowie, a przydzielić do okręgu Sądu powiatowego i starostwa w Brodach.

Petycye Wydziałów Rad powiatowych w Rawie ruskiej, Cieszanowie i Sokalu, tudzież rady gminnej w Rawie ruskiej, o ustanowienie w tamtejszej okolicy nowego sądu kolegialnego z siedzibą w Rawie ruskiej; dalej petycyę zwierzchności gminnej w Chyrowie, o wydzielenie tej miejscowości z okręgu sądu powiatowego w Starej Soli, a przyłączenie do sądu w Dobromilu, przekazał Sejm Wydziałowi krajowemu do wszechstronnego zbadania i przedłożenia sprawozdania na najbliższej sesyi sejmowej.

W myśl uchwały, zapadłej na jednem z poprzednich posiedzeń, uzupełniła Izba komisyę gminną dwoma członkami i wybrała do niej pp. dr. Chrzanowskiego i Romańczuka.

Co do zwołania następnego posiedzenia, objawił pos. Tom. Rozwadowski życzenie, ażeby XIX posiedzenie było zwołane na poniedziałek, d. 9 b. m., zaś pp. Romańczuk i hr. Golejewski wyrazili życzenie, ażeby następne posiedzenie odbyło się dopiero we wtorek, d. 10 b. m. J. E. p. Marszałek, przychylając się do życzenia wypowiedzianego przez pp. Romańczuka i hr. Golejewskiego, naznaczył następne posiedzenie na wtorek, d. 10 b. m. Porządek dzienny będzie pp. posłom później zakomunikowany.

KORESPONDENCYE

Rzym, 31 grudnia.

(s) Patrząc na ruch olbrzymi a nieopisany w swej rozmaitości, patrząc na te tysiące pielgrzymów i deputacyj przybywających do Wiecznego Miasta ze wszystkich części świata, mimowolnie przychodzi na myśl świetny opis starożytnego Rzymu w „Męczennikach“ Chateaubrianda. Ale obraz, jaki się teraz przed oczami naszemi rozsnuwa, chyba jeszcze piękniejszy i wspanialszy: — powszechność katolickiego Kościoła okazuje się tu obecnie w całej potędze; do ojca chrześciaństwa spieszą reprezentanci wszystkich narodów i plemion, przynosząc Mu w darze hołdy ludności całej, wraz z darami przedstawiającemi rozwój sztuk i przemysłu ludów pięciu części świata.

Przedwczoraj patryarcha armeński, starzec okazały, w bogatych szatach wschodnich, złożył Leonowi XIII w imieniu sułtana, wspaniały pierścień brylantowy, którego wartość oceniają na 250.000 franków. Przybyła już także deputacya bułgarska, zwracająca powszechną uwagę oryginalnością swych ubiorów, — jutro mają przybyć pielgrzymi meksykańscy pod przewodnictwem biskupa z Puebla, liczący w swem gronie najznakomitszych przedstawicieli parlamentu, urzędów, handlu i dziennikarstwa. Wkrótce też zapowiadają przybycie deputacyi z Brazylii pod przewodnictwem biskupa z Olinda, który ma złożyć Ojcu św. dar ze wszystkich najcenniejszy, przedstawiając mu kilku negrów, wyzwolonych umyślnie z okazyi Jubileuszu. Jak wiadomo bowiem, w d. 15 stycznia ma nastąpić kanonizacya kilku świętych a między innymi błogosławionego Piotra Claver, apostoła negrów, — przeto biskupi brazylijscy słusznie mniemali, że najmilszym darem dla Ojca św. będzie widok wykupionych niewolników, których Kościół uznaje za równych wszystkim innym ludziom.

Gdy już wspomniałem o darach, niepodobna pominąć milczeniem jednego z najmilszych sercu Ojca św. który mu złożyła rodzina, t. j. kardynał Pecci i pięciu bratanków. Jest to obraz, przedstawiający św. Augustyna w postawie siedzącej, a obok niego dwie osoby na klęczkach. Św. Augustyn jest patronem Carpineta, miejsca urodzenia Papieża, dwie zaś osoby klęczące przedstawiają ojca i matkę Leona XIII, t. j. Ludwika Pecci pułkownika i żonę jego Annę Prosperi. — Wizerunki te zostały dokonane podług portretów, przechowywanych w Carpineto, które wszakże są już bardzo zniszczone. Dzieło to wykonał znany malarz Jacovacci z prawdziwym talentem.

Tymczasem podwoje recepcyjnej sali w Watykanie nie zamykają się wcale. Deputacye następują po sobie jednym nieprzerwanym szeregiem a w rzędzie recepcyj bieżącego tygodnia, odznaczało się szczególniej przyjęcie poselstwa angielskiego. Książę Norfolk wystąpił z niezwykłą świetnością; miał na sobie mundur marszałkowski, szkarłatny z haftem złotym, a jego świta przywdziała wspaniałe starożytne stroje angielskiego dworu. Nie mniej wspaniale wyglądało nadzwyczajne poselstwo hiszpańskie, przyjęte równie jak angielskie, w sali Tronowej w obecności biskupów i rzymskiego dworu. Książę d' Ursel poseł belgijski złożył już także Papieżowi dary króla Leopolda i królowej, z własnoręcznym listem monarchy, a p. Lefebvre de Béhaine ambasador francuski, akredytowany jako poseł nadzwyczajny republiki, doręczył Ojcu św. list gratulacyjny p. Carnota i złożył w darze dwie przepyszne wazy sewrskie.

Wczoraj wieczorem zamknięto dla publiczności podwoje bazyliki św. Piotra dla ukończenia ostatnich przygotowań do uroczystości jutrzejszej. Mury świątyni okryte są całe szkarłatną materyą; draperye pokrywają szczelnie wejście do kaplicy Przenajśw. Sakramentu, przez którą Papież wejdzie i kaplicy zwanej della Pietà, gdzie Ojciec św. przywdzieje szaty kapłańskie. — Olbrzymie dywany pokrywają posadzkę od ołtarza della Confessione do głównego wejścia. W około pomienionego ołtarza wzniesiono cztery trybuny: jedną dla rodziny papieskiej, drugą dla ciała dyplomatycznego, trzecią dla rzymskiej szlachty i znakomitych cudzoziemców, a czwartą dla oficerów gwardyi szlacheckiej i pałacowej. Statua św. Piotra ozdobioną została oznakami papieskiemi i tiarą.

Papież niesiony będzie do bazyliki przez schody wewnętrzne, które prowadzą z pałacu do ś. Piotra, w lektyce, ofiarowanej przez prowincyę neapolitańską. W kaplicy Przenajś. Sakramentu przywdzieje szaty kapłańskie, wejdzie na tak zwaną *sedia gestatoria* i przeniesiony zostanie do ołtarza della Confessione w otoczeniu swego dworu, szambelanów, członków kapituły, kardynałów i biskupów. Wówczas chór kaplicy Sykstyńskiej zaintonuje słynną pieśń: „Tu es Petrus!“ U ołtarza della Confessione oczekiwać będą liczni arcybiskupi i biskupi i tu Ojciec św. odprawi Mszę jubileuszową, do której usługiwać mu będą monsignorowie Lenti i Sanminiatelli. Po ukończeniu Mszy św. Leon XIII zdejmie szaty kapłańskie a przywdzieje papieskie, włoży na głowę tiarę, *triregno*, i udzieli apostolskiego błogosławieństwa. W tej chwili uroczystość dojdzie do szczytu. Cały dwór papieski, kollegium kardynałów, arcybiskupów, biskupów, prałatów, otoczy tron papieski, a śpiewacy zaintonują Te Deum. Po udzieleniu błogosławieństwa Leon XIII powróci tą samą drogą, zawsze niesiony na sedia gestatoria, z tiarą na głowie, do kaplicy della Pietà. Ij wówczas dopiero, otworzą się wielkie podwoje bazyliki, aby tłum 20.000 zaproszonych mógł opuścić świątynię.

Jutro i od 5 do 8 stycznia, cela św. Stanisława Kostki przy kościele St. Andrea del Quirinale, gdzie Leon XIII pierwszą Mszę św. odprawiał, otwartą będzie dla publiczności.

Każdy pociąg przywozi tłumy pielgrzymów i ciekawych; coraz nowe deputacye przybywają i spieszą do Watykanu; publiczność rzymska zachwycona jest bogactwem i wspaniałością strojów deputacyi węgierskiej, która rzeczywiście imponujące wywiera wrażenie.

Wczoraj przyjmował Papież hr. Brüll-Pforten, wysłannika cesarza Wilhelma, barona Fabrice, posła króla saskiego, barona Briennen, posła hollenderskiego, i wielu innych, których niepodobna spamiętać.

Pogoda prześliczna, niebo rozpogodzone po długiej słocie, ale zimno niezwykle przenikliwe. Po ulicach Wiecznego Miasta, oblanych promieniami słońca, od rana przeciągają różnobarwne grupy pielgrzymów francuskich, hiszpańskich, chińskich, japońskich, chaldejskich, perskich itd. itd. — a jutro cały tłum ten, przedstawiający wszechświat, podąży ku bazylice św. Piotra wśród dźwięków dzwonów wszystkich świątyń rzymskich i wśród okrzyków radości wiernych, z któ-

rymi połączą się pewno uczuciem wszystkie na kuli ziemskiej żyjące chrześciańskie serca....

Rzym, 1 stycznia.

Choć kilka słów chcę wam przesłać pod wpływem potężnego, nieopisanego wrażenia. Zbudzony zostałem z rana odgłosem wszystkich dzwonów czterystu świątyń rzymskich. Na ulicach nieprzejrzane tłumy cisną się już ku bazylice. Na placu przed kościołem Ś. Piotra utrzymuje porządek wojsko i policya włoska. Wewnątrz świątyni nie 20000, ale dwa razy tyle ludzi. Służbę honorową pełnią tu szambelanowie papiescy w strojach odrodzenia, gwardya szwajcarska we wspaniałych średniowiecznych ubiorach i pałacowa gwardya, cała złotem lśniąca.

Rozpoczyna się procesya biskupów, patryarchów, kardynałów, a wśród tych ostatnich oczy wszystkich z rozrzewnieniem zwracają się ku sędziwemu kardynałowi Pecci, bratu Papieża, liczącemu przeszło ośmdziesiąt lat. Dwóch prałatów prowadzi tego starca, postępującego z trudem, który pomimo wieku i choroby chciał koniecznie być świadkiem tej uroczystości — prawdziwej apoteozy papiestwa. W tłumie dostojników Kościoła dostrzegamy: kardynałów Ledóchowskiego, Haynalda, Hohenlohego, Bonapartego, di Rende...

Trybuny, przeznaczone dla dyplomatów i ambasadorów, zapełniły się wcześnie; bogactwo i rozmaitość mundurów rzeczywiście zdumiewające. Obok członków parlamentu niemieckiego umieszczono kawalerów maltańskich, których amarantowe mundury i czarne aksamitne płaszcze z białym krzyżem srebrzystym od razu wpadają w oczy.

Zaraz po godzinie dziewiątej wkroczyła do świątyni gwardya szlachecka, składająca się, jak wiadomo, z członków najwyższej arystokracyi rzymskiej; strój ich biały ze złotem a na głowie hełmy złote z piórami. Wyglądają wspaniale; postępują po wojskowemu, spiesznie i stają szeregiem w około ołtarza della Confessione.

Nareszcie ukazuje się Ojciec św., niesiony na Sedia gestatoria, ze złotą mitrą na głowie. Posuwa się powoli, wzniesiony po nad tłum, chylący się kornie pod błogosławiącą dłonią następcy Piotra. I nagle z piersi tysiąców wydobył się okrzyk donośny: Viva! viva il Papa! a równocześnie z kaplicy sykstyńskiej ozwał się spiew imponujący: *Tu es Petrus!* Chwila ta opisać się nie da a serce zaledwie pomieścić zdołało potężne i głębokie jej wrażenie. Zapał ogólny przenikał najobojętniejszych a widok majestatycznej postaci błogosławiącego Starca, o twarzy bladej lecz pełnej wyrazu, z oczami podniesionemi ku niebu jakby w natchnieniu, poruszał duszę do głębi. Obraz ten pozostanie na wieki w pamięci tych, którzy nań patrzeć mogli.

Z pobożnością niezwykłą a z tym przedziwnym spokojem, który jest cechą wiary głębokiej, odprawił Leon XIII złotą mszę swoją. W ciągu nabożeństwa zmieniał Ojciec św. kilkakrotnie mitry i ornaty — pragnął bowiem, w ciągu tej uroczystości mieć na sobie najznakomitsze przynajmniej dary, złożone mu przez rozmaite narody z powodu Jubileuszu. Wchodząc do bazyliki miał na głowie mitrę ofiarowaną przez niemieckiego cesarza, opuszczając kościół, włożył tiarę, dar dyecezyi Paryskiej; mszę św. począł odprawiać w ornacie haftowanym przez damy rzymskie, a na benedykcyę włożył ornat, ofiarowany mu przez Najj. Cesarzowę i Najd. Arcyksiężniczki Austryi.

W poprzednim, wczorajszym liście przesłałem wam już porządek całego nabożeństwa — porządek ten w niczem nie uległ zmianie i Msza złota ukończyła się wśród hymnu *Te Deum*, którego wspaniałości nikt przedstawić sobie nie może. Połączone chóry rzymskie zaintowały spiew ten — a wkrótce połączyły się z niemi głosy kilkudziesięciu tysięcy obecnych. O kopułę Michała Anioła odbiły się echa głosów całej ludzkości: włochów, polaków, francuzów, hiszpanów, niemców, amerykanów — a ten wspaniały koncert był rzeczywiście potężną manifestacyą powszechności i wielkości naszego Kościoła, nie znającego granic i obejmującego wszystkie narody.

I znowu za chwilę ukazał się Ojciec św. po nad tłumem, na *Sedia gestatoria*; posuwając się zwolna ku kaplicy, łączącej bazylikę z Watykanem. Przy posągu św. Piotra zatrzymał się nagle i wznosząc oba ramiona do góry, głosem donośnym wypowiedział formułę błogosławieństwa, udzielając wszystkim obecnym zupełnego odpustu, a następnie uroczystym gestem szerokie zakreślając koło — błogosławił światu... I znowu ozwały się potężne okrzyki — a wśród tej olbrzymiej wrzawy powszechnego zapału wydobyły się głośne łkania z piersi rozrzewnionych i poruszonych do głębi wiernych.

Porządek wszędzie wzorowy; pomimo tłumów żadnego dotychczas wypadku. W tej chwili, gdy to piszę, zmierzch zapada i zaczynają oświetlać kościoły. Kopuła i główna fasada św. Piotra jaśnieje już rzęsistą illuminacyą. Z najwyższej wieży Wiecznego Miasta padają strugi światła na ulice zapełnione tłumnie.

Z komisyj sejmowych.

(*x*) Wczoraj i dziś odbywają się w Wydziale krajowym posiedzenia komisyj sejmowych. Sprawy nie cierpiące zwłoki już są prawie załatwione wszystkie. Praca idzie raźno.

* * *

Po zamknięciu posiedzenia Sejmowego zebrała się w biurze J. E. Marszałka krajowego komisya obradująca nad wnioskiem Marszałka i Wice-Marszałka Sejmu o obmyślenie sposobu uczczenia Jubileuszu Panowania Najj. Pana. Zgodzono się już na pewną wysoce patryotyczną myśl; popełnilibyśmy jednak niedyskrecyę wyjawiając już dziś zasady, na których oparta będzie zamierzona fundacya.

* * *

Komisya gospodarstwa krajowego obradowała wczoraj nad przedłożeniem Wydziału krajowego o stanie szkół Dublańskich i o szkole leśnictwa we Lwowie (referentem był poseł Edward Jędrzejowicz). Zgodzono się na postawienie domu mieszkalnego dla uczniów kosztem 20.000 zł.; w sprawie założenia gorzelni postanowiono ze względu na zamierzone w tym roku zmiany systemu opodatkowania gorzelń, wstrzymać się z wprowadzeniem jej w życie.

* * *

Komisya budżetowa obradowała wczoraj nad sposobem budżetowego pokrycia, wymaganego przez Wydział krajowy celem utworzenia 1-milionowego funduszu na bezprocentowe pożyczki dla gmin na budowę koszar. W zasadzie komisya budżetowa nie godzi się na utworzenie takiego funduszu. Różnice zapatrywań w tej mierze między komisyą budżetową a administracyjną, zdaje się, będą w ten sposób mogły być wyrównane, że komisya administracyjna przyjdzie ze sprawozdaniem swem o utworzeniu takiego funduszu do Sejmu, a Sejm, jeżeli poweźmie uchwałę zgodnie z wnioskiem komisyi administracyjnej, równocześnie zapewne poleciłby mógł komisyi budżetowej obmyślenie środków do pokrycia wynikłych ztąd wydatków.

Prócz tego załatwiła komisya budżetowa rubrykę XVII preliminarza funduszu krajowego na rok 1888 (wydatki rozmaite) Rubrykę IV i V (wydatki sanitarne); zasiłek dla Akademii Umiejętności (rubr. VII) i rubryka XIV ,odsetki od długów krajowych.

* * *

Dziś obraduje w południe komisya administracyjna, w której prowadzą się obrady dalsze nad wnioskiem Wydziału krajowego, o otwarcie stałego funduszu na pożyczki dla gmin na budowę koszar; w celu udzielenia bliższych informacyj, zaproszono do wzięcia udziału w obradach J. E. dra. Fr. Smolkę, jako sprawozdawcę o tym przedmiocie ze strony Wydziału krajowego.

* * *

W południe zebrały się dziś komisye: petycyjna, przemysłowa i gospodarstwa krajowego. Od godziny 10 rano obraduje klub centrum. Wieczorem zbiorą się komisye: gminna, prawnicza, szkolna i gorzelniana.

Dnia 9 b. m., o godzinie 10tej, zbierze się komisya asekuracyjna.

* * *

Wydział krajowy przygotowuje sprawozdanie w przedmiocie utworzenia stałego funduszu pożyczek w kwocie 1 miliona dla spółek wodnych. — W tej mierze na najbliższem posiedzeniu Sejmu wniesie Wydział krajowy odnośny projekt ustawy upoważniający go do zaciągnięcia pożyczki krajowej. Procenta od tej pożyczki płacić będą uczestnicy spółek wodnych a kraj pokryje jedynie amortyzacyę.

Z obecnej sytuacyi.

Wszystkie prawie dzienniki wiedeńskie stwierdzają, iż od czasu ogłoszenia w urzędowym *Reichsanzeigerze* podrobionych dokumentów, odnoszących się do sprawy bułgarskiej, nastąpiło pewne uspokojenie, a chociaż ono ogranicza się na razie tylko do stosunku między Berlinem i Petersburgiem, to przecież jest to bezwątpienia pocieszający symptomat, który nie zaniedba korzystnie oddziałać także na stosunki rossyjsko-austryackie. Na razie tylko dzienniki oficyalne nad Newą i Sprea wymieniają nawzajem komplementa i wyrazy życzliwości, gdy natomiast pisma niezawisłe stoją jeszcze na uboczu. *Nordd. Allg. Ztg.* upatruje w ogłoszeniu sfałszowanych dokumentów wymowny wyraz lojalnych uczuć władcy rossyjskiego, a *Journal de St. Pétersbourg* podnosi z najwyższem uznaniem ową prawość rządu niemieckiego, z jaką stara się rozprószyć nieufność, i jest pełen uznania dla lojalności, z jaką usiłują wytłómaczyć w Berlinie powody owej nieufności.

Pomimo jednak względnego uspokojenia, prace fortyfikacyjne w zachodnich guberniach rossyjskich, jak donosi *Polit. Corr.*, prowadzone są bez przerwy z wytężeniem wszystkich sił. Po ukończeniu w roku przeszłym fortyfikacyj ziemnych pod Kownem przystąpiono obecnie do budowy fortów wysuniętych i koszar. W Dęblinie (Iwanogród, gubernii lubelskiej), którego silne zresztą warownie zostały uzupełnione w ciągu ubiegłego roku, pracują obecnie nad ustawianiem dział, sprowadzanych z głębi Rossyi. Forteca ta w krótkim bardzo czasie zostanie postawioną na stopie zupełnej obrony. Fabryki w Warszawie zajęte są ciągle wykonywaniem ogromnych zamówień najrozmaitszych artykułów dla armii i fortec.

Fremdenblatt zamieszcza następujący komunikat: W numerze z d. 27 grudnia r. z. zaprzeczyliśmy stanowczo i kategorycznie obiegającym pogłoskom o projekcie wysłania jednego z Najd. Arcyksiążąt lub jakiego funkcyonaryusza do Petersburga i powiedzieliśmy, iż o podobnej misyi nie pomyślano nawet na chwilę w kołach decydujących. Obecnie *Now. Wrem* w artykule poświęconym temu przedmiotowi, przedstawia rzecz tak, jakobyśmy zapewnili, iż „w Wiedniu nie myślano nigdy o osobnem (*separate*) porozumieniu z Rossyą lub wysłaniu w tym celu jednego z Najd. Arcyksiążąt do Petersburga". *Now. Wrem.* nawiązując do tego pozbawione wszelkiego rzeczowego uzasadnienia i zmyślone twierdzenie, „iż idea osobnych rokowań obniżyła się niezmiernie w kołach dyplomacyi wiedeńskiej, skoro się tam przekonano, iż w Petersburgu nie pałają bynajmniej chęcią urzeczywistnienia takiej myśli", odsłonił tem samem tendencyę, jaką powodował się dziennik petersburski fałszując nasze słowa. Chodzi tu znowu o bezowocne naturalnie zabiegi siania nieufności między Austro-Węgrami i Niemcami.

Czytamy w *Corr. de l'Est*:

„Dowiadujemy się, że *attaché* wojskowy przy ambasadzie rossyjskiej w Wiedniu, który powrócił z Petersburga, przedłoży Najj. Cesarzowi Franciszkowi Józefowi przy sposobności galowego obiadu, który się ma odbyć we czwartek w Burgu, gratulacyę swojego monarchy w wyrazach nadzwyczaj przyjacielskich i uspakajających."

Kreutz Ztg. dowiaduje się, iż Rossya poruszyła myśl kongresu dla rewizyi traktatu berlińskiego w dwóch kierunkach. W Bułgaryi miałby przywrócić porządek namiestnik rossyjski, poparty wojskiem. Nowy kongres zastrzegłby się przeciw ewentualnej aneksyi Bośnii i Hercegowiny. Aneksya bowiem tych prowincyj byłaby przeciwną interesom rossyjskim, traktat berliński zaś tylko czasową okupacyę polecił.

Urzędownie telegrafują z Petersburga: *Swiet* pisze: W programie prawdziwie rossyjskiej polityki jest zamieszczonem bezpośrednie porozumienie się Rossyi z Austro-Węgrami w celu rozbicia trójprzymierza. Jeżeli Austro-Węgry życzą sobie na seryo żyć w spokoju z Rossya, to mogą uczynić propozycye, które Rossya przyjmie.

Jubileusz Papieża

Telegram gratulacyjny cara posłany Papieżowi brzmi dosłownie: Cieszę się, iż mogę złożyć Waszej Świątobliwości serdeczne życzenia z okazyi pięćdziesięcioletniej rocznicy przyjęcia stanu kapłańskiego Kościoła, któremu Wasza Świętobliwość umiała oddać tak znakomite usługi. Ożywiony życzeniem zabezpieczenia religijnych interesów moich rzymsko-katolickich poddanych niewątpię, iż wysoka mądrość, jakiej dowody złożyła tylekroć Wasza Świątobliwość pozwolą mi pogodzić potrzeby kościoła rzymskiego z prawami zasadniczemi mojego państwa. *Aleksander.*

Nadeszły również depesze gratulacyjne od królów Portugalii i Danii, hrabiego Paryża, wreszcie ministrów rossyjskich Giersa i Tołstoja.

Król saski przysłał nadzwyczajnego posła, który w imieniu swojego władcy złożył Papieżowi gorące życzenia.

Dnia 3 b. m. przyjmował Ojciec św. w sali książęcej i przyległych komnatach kilkuset pielgrzymów stanowiących deputacyę ze wszystkich prawie dyecezyj włoskich. Deputacye z Sardynii, Sycylii i innych wysp nie mogły zdążyć na czas.

Jutro po uroczystej mszy św. w kościele św. Piotra przyjmie Papież olbrzymią pielgrzymkę włoską, złożoną z 20.000 blisko osób i odpowie na wręczony mu adres mową, w której, jak donosi telegram, poruszy obszerniej stosunki między państwem i Kościołem we Włoszech.

O pierwszym dniu jubileuszu papieskiego mamy dotychczas tylko krótkie sprawozdanie telegraficzne. Mszę jubileuszową odprawił Ojciec św. o godzinie 7 rano w kościele św. Piotra. Jeszcze było zupełnie ciemno a już tłumy publiczności spieszyły wszystkiemi ulicami do świątyni. Ścisk był największy przy portyku Karola Wielkiego. Zewnątrz utrzymywały porządek dwa pułki karabinierów włoskich, w kościele zaś papiescy karabinierzy w pełnej gali. O godzinie 6tej, a więc o zmroku jeszcze, poczęto wpuszczać publiczność do kościoła. O godzinie 7 wniesiono na złoconem krześle papieża, którego otaczali kardynałowie i cały dwór. Papież miał mitrę na głowie, przysłaną mu w darze przez cesarza Wilhelma, którą zamienił później na tyarę ofiarowaną przez dyecezyę paryską. Tłumy powitały Jubilata entuzyastycznemi okrzykami niech żyje! Tu i owdzie dawały się słyszeć głosy: Niech żyje Rzym wyswobodzony! Precz z uzurpatorami! Po mszy św. Papież donośnym głosem udzielił zgromadzonym apostolskiego błogosławieństwa. Cała uroczystość odbyła się w sposób wzniosły i bez żadnego nadzwyczajnego wypadku.

Dotychczas tylko 16 Papieży obchodziło 50-letni jubileusz swego kapłaństwa, mianowicie Jan XII, który zasiadał na tronie papieskim od r. 1316 do 1324, Grzegorz XII od r. 1406 do 1409, Kalixt III od r. 1455 do r. 1458, Paweł III od r. 1524 do 1549, Paweł IV od r. 1555 do 1559, Inocenty X od 1644 do 1655, Klemens X od 1670 do 1676, Inocenty XII od 1691 do 1700, Benedykt XIII od 1724 do 1730, Klemens XII od 1730 do 1740, Benedykt XIV od 1740 do 1758. Pius VI od 1775 do 1779, Pius VII od 1800 do 1823, Grzegorz XVI od 1831 do 1846, Pius IX od r. 1846 do 1878 i Leon XIII.

Najwybitniejsi przewódcy różnych stronnictw politycznych w Hiszpanii, pomiędzy innymi Canovas naczelnik konserwatywnych, Romero Robledo, przewódca dysydenckiej partyi konserwatywnej, generał Lopez Dominguez, jako przewódca stronnictwa zreformowanego, wraz ze wszystkimi marszałkami podpisali wspólny adres gratulacyjny do Papieża. Według dat oficyalnych bazylika św. Piotra może pomieścić około 60.000 osób i tyle też rozdano biletów na mszę jubileuszową. Drugim z rzędu największym w Europie kościołem jest bazylika w Medyolanie, gdzie może pomieścić się 37.000 osób, następnie kościół św. Pawła w Rzymie (25.000 osób), Notre-Dame w Paryżu (21.000), tum we Florencyi (20.000), katedra w Pizie (13.000), kościół św. Marka w Wenecyi (7.000 osób).

KRONIKA

— **Stan zdrowia Najd. Cesarzewiczowej** Stefanii jest stale pomyślny. Gojenie się oka zrobiło widoczne postępy. Nie ulega wątpliwości, że Dostojna Pani wkrótce znów będzie mogła wychodzić.

— **Polowanie dworskie w Mürzsteg.** Dnia 2 b. m. Najj. Pan w towarzystwie kilku Swych gości, o księżycu, który wspaniale przyświecał, i przy 17 i pół-stopniowym mrozie przybył o godzinie wpół do 2 rano do zamku myśliwskiego w Mürzsteg, aby następnego dnia odbyć polowanie na kozice w górach Mürzsteg-Neuberg. O godzinie 6 rano, kiedy mróz doszedł do 18 stopni R., dostojna drużyna łowiecka wyruszyła z Mürzsteg, aby zająć dział „Fischerriegel". Miot rozpoczął się o wschodzie słońca, nie wypadł jednak po myśli dostojnych myśliwych, gdyż zostało tylko 8 sztuk kozic na rozkładzie, a za czterma sztukami postrzelonemi zarządzono poszukiwania. W godzinach popołudniowych przyszła kolej na dział „Glockriegel". Tu ożywiły się łowy cokolwiek, a rezultatem było 14 sztuk kozic i jedna sarna. W ciągu dnia powiększył grono dostojnych myśliwych hr. Meranu, który ledwie się przebić zdołał przez zaspy śnieżne z Węgier, zaś pod wieczór Najd. Cesarzewicz Rudolf z wielkim ochmistrzem, księciem Hohenlohe. W nocy na 3 b. m. oczekiwany był w Mürzsteg także ks. Leopold bawarski.

(*m*) **Rada miasta Lwowa** na wczorajszem posiedzeniu, powzięła drugą uchwałę co do rozpisania poboru grosza czynszowego i dodatków gminnych do podatków państwowych na r. b. Według tej uchwały pobierać będzie gmina m. Lwowa podatek czynszowy gminny: a) 3 pr. od czynszów z lokalności łącznie do 300 zł, fasyonowanych w kwocie 1,950.606 zł., co

uczyni 58.518 zł.; b) 4 pr. od czynszów z lokalności łącznie do 600 zł. fasyonowanych w kwocie 936.164 zł., co uczyni kwotę 37.447 zł.; c) 5 pr. od czynszów z lokalności do 3.000 zł. fasyonowanych w kwocie 775.237 zł., co uczyni kwotę 38.862 zł., d) 10 pr. od czynszu nad 3000 zł. fasyonowanych w kwocie 225.256 zł., co uczyni kwotę 22.525 zł. Podatek czynszowy przyniesie tedy gminie, po odtrąceniu możliwych opustów z powodu opróżnienia pomieszkań i t. d. ogółem kwotę 152.000 zł. Dodatki gminne do podatków stałych z dodatkami rządowemi, rozpisano w następującej wysokości: a) 3 pr. do podatku gruntowego co uczyni 161 zł.; b) 3 pr. do podatku domowo-czynszowego co uczyni kwotę 20.377 zł.; c) 3 pr. do podatku zarobkowego co uczyni kwotę 3070 zł.;, d) 15 pr. do podatku dochodowego, co uczyni kwotę 134.692 zł., czyli razem 158.300 zł. a po strąceniu odpisów w kwocie 4.300 zł., uczyni kwotę 154.000 zł.

Na tajnem posiedzeniu mianowała Rada II wiceprezydentem magistratu, starszego radcę p. Ignacego Romanowskiego, mianowany bowiem przed kilku tygodniami II wiceprezydentem p. Łyszkowski, zrezygnował z tej posady i zatrzymuje nadal posadę starszego radcy. Prezenty na opróżnione posady nauczycielskie przy m. szkołach ludowych udzieliła Rada pp.: Hofmanowi, Warzenieckiemu, Sokalskiemu, Tańczakowskiemu, Zagórskiemu i Fornelskiemu.

— **Dyrekcya ruchu kolei państwowych** ogłasza, że ruch pociągów, wstrzymany w skutek zasp śnieżnych, otwarty został z dniem 4 b. m. także na szlaku Czortków-Husiatyn, a zatem na całej linii Stanisławów-Husiatyn.

— **Z gal. Towarzystwa muzycznego.** W niedzielę, dnia 8 stycznia b. m. odbędzie się w sali Towarzystwa pod artystyczną dyrekcyą pana Rudolfa Szwarca drugi koncert z następującym programem: 1. F. Schubert. Dwa ustępy z niedokończonej symfonii *h mol* (komp. 1822 r.) a) Andante con moto; b) Allegro moderato. 2) C. Saint.-Saëns. Introdukcya i Rondo capricioso op. 28 na skrzypce solo i orkiestrę (p. profesor Wolfsthal). 3) Edward Grieg. „U klasztornej bramy" z Björnsona „Arnljot Gelline" na sopran solo (panna Ludwig); alt solo panna Woska) chór damski i orkiestrę. 4) C. Goldmark. Marsz tryumfalny z opery „Królowa Saby". Początek o godzinie w pół do pierwszej w południe. Bilety są do nabycia w księgarni Seyfartha i Czajkowskiego a w dzień koncertu przy kasie.

— **Podziękowanie.** Pan Eliasz Połowczak Jaworski, właściciel realności i obywatel miejski. złożył w prezydyum magistratu kwotę 25 złr. z przeznaczeniem na fundusz żelazny zakładu kalek św. Łazarza. Za ten dar składa prezydent miasta szanownemu dawcy uprzejme podziękowanie.

— **Z teatru.**] Dzisiaj „Łucya z Lamermooru", opera w 4 aktach, Donizettiego. Jutro po południu „Emigracya chłopska", obraz ludowy. Wieczorem „Angot", operetka w 3-ch aktach.

— **Na wystawie obrazów** Franciszka Żmurki w gmachu Banku kredytowego galicyjskiego (przy ulicy Jagiellońskiej) dodatkowo wystawione zostały następujące obrazy: Henryka Siemiradzkiego „Głowa Egipcyanki", studyum z natury, obraz olejny, wprost z Rzymu nadesłany do Lwowa; Juliusza Kossaka, najnowsza praca: akwarela większych rozmiarów przedstawiająca Jerzego Dunina Borkowskiego, starostę Radelickiego, ostatniego chorążego roty pancernej ziemi sanockiej, na czele chorągwi (rok 1764), własność Jerzego Dunina hr. Borkowskiego. Obraz Franciszka Żmurki „pod wpływem Haszyszu" wysłany będzie wkrótce na wystawę do Wiednia.

— **Wydział kasyna miejskiego** zawiadamia pp. członków, że zamiast programem zabaw na dzień 14 b. m. zapowiedzianego wieczorku, odbędzie się w sobotę dnia 7 b. m. pierwszy wieczorek z tańcami. Początek o godzinie 8mej wieczór. Lista otwarta. Bilety wydawane będą w sobotę do godziny 4tej po południu.

— **Biletów na wieczorek Czytelni** akademickiej, który się odbędzie dziś, we czwartek, dostać można w kancelaryi kasyna Miejskiego od godziny 10tej przed południem do wieczora. Osoby, które zaproszeń nie otrzymały, raczą się po nie zgłosić w kancelaryi kasyna Miejskiego w powyższym czasie.

— **Pani Marcelina Kochańska** przybyła przedwczoraj z Drezna do Wiednia i zamieszkała w *Grand-Hôtel*.

Stowarzyszenie rękodz. „Gwiazda" urządza w bieżącym karnawale następujące zabawy: dnia 7 b. m. i 14 lutego wieczorki z tańcami, zaś dnia 21 b. m. oraz 4 i 11 lutego wieczorki maskowo. Zaproszenia otrzymać można w biurze stowarzyszenia.

— **Na konkursie pomnika Mozartowskiego** w Wiedniu, pierwszą nagrodę otrzymał, jak wiadomo, rzeźbiarz czeski Antoni P. Wagner. Drugą nagrodę przyznano profesorowi Rudolfowi Weyr, a trzecią Franciszkowi Rathansky, uczniowi Kundmanna. *Jury* poleciło też poruczenie wykonania pomnika Wagnerowi podług szkicu jego, z zastrzeżeniem wszakże pewnych zmian w szczegółach.]

— **Stan powietrza.** Barometr poszedł w górę.

Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe, dnia 5 bm., według spostrzeżeń stacyi ces. król. Szkoły politechnicznej: Wiatr przeważnie z południowej strony, temperatura dalej się podnosi, niebo przeważnie czyste, powietrze wilgotne i do mgły skłonne, jeszcze pogodnie, co najwięcej jutro opad wcale nieznaczny.

Srednia temperatura ubiegłej doby była —16·0°C, najniższa temperatura była dziś rano i wynosiła —20.0°C., najwyższa była —11·8°C.

Stan barometru zredukowany na poziom morza był dziś o 9 rano 776.5 mm.

— **Schronisko fundacyi ks. Lubomirskiego.** Z dniem 1 stycznia b. r. upłynął termin składania projektów konkursowych na schronisko fundacyi ks. Lubomirskiego w Krakowie. Od dziś będą wszystkie plany wystawione w sali recepcyjnej Namiestnictwa we Lwowie, aby je mogli zbadać członkowie sądu konkursowego. Czynności sądu mają być załatwione pomiędzy 7 a 15 b. m. Z Krakowa zaproszeni zostali przez JE. p. Namiestnika do udziału w sądzie pp.: JE. Paweł Popiel, Kazimierz Siemiaszko, dyr. bud. Niedziałkowski i architekt S. Odrzywolski.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Żydaczowie, z grupy gmin miejskich, rozpisany został na dzień 31 stycznia 1888 roku. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem, o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Operacya.** W ostatnich dniach listopada, na klinice prof. Madurowicza w Krakowie, dr. Stanisław Braun dokonał rzadkiej i nader trudnej operacyi „cięcia cesarskiego" *sectio caesarea*) na pewnej kobiecie. Jak donosi *Czas*, kobieta ta zupełnie wyleczona, opuściła klinikę dnia 4 b. m. Dziecko również zupełnie zdrowe, oddano na wychowanie na wieś.

— **Zima w Bośnii.** Według doniesień z Serajewa, cała Bośnia zasypana jest śniegiem, który w miastach pokrywa ulice warstwą dwumetrowej grubości.

— **Niebezpieczny opryszek.** W karczmie wsi Grabice gminy Rokitno, w Królestwie, strażnik ziemski Paweł Kamerdus, poznawszy poszukiwanego przez policyę przestępcę Teodora Wolskiego chciał go aresztować. Wolski rzucił się do ucieczki, lecz przytrzymany w drzwiach, podczas szamotania się ze strażnikiem, wydobył rewolwer i rozpoczął morderczą kanonadę. Pierwszym strzałem zabił na miejscu pomagającego strażnikowi włościanina Idziego Czyża, drugim i trzecim zranił niebezpiecznie w szyję i głowę strażnika, czwartym zaś postrzelił włościanina Józefa Powroźnika. Ostatecznie jednak został ujęty, lecz dwaj towarzysze jego zdołali uratować się ucieczką. Przy badaniu okazało się, że Wolski był wspólnikiem słynnego opryszka Malarskiego, z którym, jakoteż i z innymi nieujętymi jeszcze opryszkami dopuścił się bardzo wielu rabunków i kradzieży. Osadzony w areszcie śledczym we Włoszczowie, znajduje się obecnie pod zdwojoną strażą, herszt zaś całej tej bandy, Malarski, oczekuje na wyrok w więzieniu kieleckiem.

Kronika łowiecka. Donoszą z Poznania: Kampania polowań, jak wszędzie tak i u nas, w pełnym biegu. Obłów — jak mówiono za dawnych czasów — dosyć obfity, to też ceny zwierzyny niewysokie. Dziś bowiem polowanie przestało być wyłącznie zabawką rycerską, a stało się źródłem dochodów gospodarskich. Racyonalni myśliwi z większych obszarów doprowadzają niekiedy do kilku tysięcy marek dochodu, odliczywszy koszta na świetne śniadania i obiady, które się po polowaniach wydają. Ale i pod tym względem okazuje się u nas zwrot ku lepszej ekonomii. Są właściciele wielkich polowań, którzy tytko swych oficyalistów i okolicznych włościan na polowanie zapraszają żeby nie mieć kosztu i trudu podejmowania. Wogóle zaś W. Ks. Pozdańskie pod względem polowania niżej stoi od sąsiednich prowincyj, a mianowicie Szląska, który nazwać można spiżarnią myśliwską. W przeszłym tygodniu bażantów już wcale w Wrocławiu kupować nie chciano, taką ilość ich nawieziono z polowań szląskich możnowładców, a Berlin płacił za bażanta tylko po 2 marki.

Osobliwy wypadek zdarzył się na polowaniu u hr. H., na Szląsku. Jelenia ubitego wieziono w tryumfie na wozie, umajonym grudniową zielenią. W drodze zwierzę odżyło i zebrawszy siły, wyskoczyło z wozu i zaczęło uciekać. Staw zagrodził mu drogę; jeleń i staw przepłynął, a knle wysyłane za zbiegiem chybiały celu. Za stawem było podwórze dominialne, tam jeleń wpadł i chłopi drągami go dobili.

Na polowaniu w Dobrojewie, majętności p. Stefana hr. Kwileckiego zabito 540 zajęcy, 7 rogaczy i 2 lisy. Przed laty kilku jeszcze zabijano tam co najwyżej na całym majątku 200 zajęcy. Dowód mamy tutaj najoczywistszy, jak w miarę podnoszenia się kultury, powiększa się zarazem ilość zwierzyny.

Wreszcie na wielkich polowaniach u księcia na Pszczynie (Pless) zabito tego roku także dwa żubry. Przeznaczone one były na strzał dla dworskich gości z Berlina, ale ponieważ ci goście dla choroby księcia nie dopisali, rzadkie te strzały dostały się gościom z Czech, hrabiemu Waldsteinowi i innemu gościowi. Książę na Pszczynie ma w kniejach swoich jeszcze tylko 12 żubrów, ale postanowił nie hodować ich dalej, bo za drogo kosztują. Powoli wystrzelają je dostojni goście.

— **O pojedynek.** Czytamy w *Tygodniu* piotrkowskim: Wydział karny tutejszego sądu okręgowego, sądził w ubiegły piątek dwie sprawy pojedynkowe. Jedna z tych spraw pod rozpoznanie nie przyszła, z powodu nie stawienia się jednego z obwinionych, p. Sadowskiego. Co się tyczy drugiej, faktyczna jej strona tak się przedstawia. W kwietniu 1887 r. władza policyjna zawiadomiła urząd prokuratorski, że na terytoryum dóbr Witów pod Piotrkowem, odbył się w marcu t. r. pojedynek pomiędzy dwoma właścicielami dóbr z powiatu rawskiego: pp. Ch. i Sz., w obecności świadków pp. Tr. Kob., br. B. i Tur. W pierwiastkowem śledztwie jedna ze stron pojedynkujących się, mianowicie p. Sz. i jego świadkowie przyznali fakt za autentyczny; p. Ch. natomiast zaprzeczył mu. W śledztwie jednak sądowem obie strony autentyczność faktu potwierdziły a nadto p. Ch. jako wyzywający, objaśnił, że był istotnie obrażony słownie przez p. Sz., ale w jaki sposób tego, nie życzy sobie wyjawić, gdyż to na tok sprawy wpływu mieć nie może.; p. Sz. zaś dodał, że jako wyzwany, pojedynek przyjąć musiał, gdyż innego wyjścia w sprawach tego rodzaju dotąd nie wynaleziono. W obec tego, za zgodą stron obwinionych i prokuratora, usunięto badanie świadków. Prokurator, w któtkiem przemówieniu, żądał skazania p. Ch. na 3 miesiące a p. Sz. na 7 dni aresztu. Sąd jednakże po krótkiej naradzie, wydał wyrok skazujący obu obwinionych na jednodniowy areszt domowy.

— **Dwa zjawiska atmosferyczne** widziano, jak donosi *Dziennik Łódzki*, we czwartek we wsi Dubas pod Łodzią. Tuż przed samym zachodem słońca, po obu stronach tarczy słonecznej ukazały się dwa promienie tęczowe w trzech kolorach: zielonym, czerwonym i żółtym. Po nad tarczą słoneczną firmament był czysty, błękitny. Dwa owe promienie trójkolorowe zakreślały półkole i ginęły na widnokręgu. Drugie zjawisko ukazało się o godzinie w pół do szóstej wieczorem, po wejściu księżyca na firmament. Przez kilka minut tarczę księżycową stroił słup ognisty, w ten sposób, że tarcza pozostawała w środku, a łączył się z nią od góry i od spodu promień świetlany w kształcie dwu piramid, złączonych podstawami z tarczą księżycową. Zjawiskom tym przypatrywało się wiele ludzi.

— **Trzęsienie ziemi.** Z mińskiej gubernii donoszą *Kur. Warsz.*, że w dniu 22 grudnia o godzinie 11 zrana w Pleszczenicach, Petrolinie, Żerdziarzu, Okowie i Mściżu słyszano nadzwyczaj silny huk podziemny, podobny do grzmotów. W wielu domach szyby zadrżały gwałtownie. Było to lekkie wstrząśnienie ziemi, które na mieszkańcach wymienionych okolic wywarło silne wrażenie.

— **Król szwedzki** uniknął szczęśliwie przed kilku dniami wypadku, który mógł przepłacić życiem. Po obiedzie wyszedłszy wraz z synem z sali jadalnej do sąsiedniego pokoju, król zasiadł na sofie t. z. „kwiatowej", lecz niebawem poproszono monarchę do dalszych apartamentów. W kilka sekund po oddaleniu się króla spadł wielki żyrandol na to właśnie miejsce, gdzie przed chwilą król siedział. Część sofy została zdruzgotaną. Przyczyną wypadku była zgniła belka.

— **Bandytyzm w Hiszpanii.** Młodzieniec pewien, nazwiskiem Petro Espart y Molos, syn bogatych rodziców zamieszkałych w Seo d'Urgel, udawszy się na polowanie z dwoma przyjaciółmi, gdy się nieco od nich oddalił, został pochwycony przez pięciu zamaskowanych ludzi, którzy zawiązali mu oczy i uprowadzili w nieznaną okolicę. Tam, kazali mu napisać list do rodziców z żądaniem 500 nuncyj złota, t. j. 40.000 franków okupu. Rodzice okup ten natychmiast złożyli, poczem bandyci uwolnili swego jeńca, zagroziwszy mu, iż śmiercią zostanie ukarany, gdyby ich zdradził. Młody Petro Espart jest tem tak przerażony, że odmawia udzielenia wszelkich wskazówek policyi, poszukującej skrzętnie śladu zuchwałych bandytów, którzy, jak się zdaje, przekroczyli już Pireneje i schronili się do Francyi.

— **Nowy welocyped.** W tych dniach odbywały się w Paryżu, na stacyi kolei południowej, próby nowego systemu welocypeda, zastosowanego do torów kolei żelaznej. Jest to czterokołowy welocyped, którego koła, liczące około 75 centymetrów obwodu, mają kształt zupełnie podobny do kół wagonowych, aby się mogły utrzymać na szynach, Dwa siedzenia zupełnie takie jak na dotychczasowych welocypedach, umieszczone jedno za drugiem, przeznaczone są dla dwóch ludzi, z których tylko jeden poruszając pedały, wprawia w ruch welocyped. Szybkość wypróbowana dochodzi do trzydziestu kilometrów na godzinę; tarcie kół o szyny jest tak słabe, że welocyped puszczony w pędzie, przebiedz może sam ośmset metrów, gdy już zaprzestano poruszać pedały. Hamulec działający na osie kół, pozwala zatrzymać welocyped w jednej chwili; ciężar całego przyrządu wynosi zaledwie 60 kilogr. w skutek czego jeden człowiek może z łatwością wnieść go i ustawić na szynach. — Welocyped ten może być również używany na zwyczajnej drodze a to za pomocą kauczukowych opasek, które się przymocowują w takim razie do kół.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

(△) **Rzeczy polskie za granicą.** Tygodnik niemiecki *Die elegaute Welt* zamieszcza przekład ślicznej nowelki śp. Stefanii Chłędowskiej „Margrabinka" w przekładzie *Die kleine Marquise*. Inne pismo niemieckie *Neue poetische Blätter* wychodzące w Moguncyi zawiera w ostatnich dwóch numerach przekład wiersza Czesława *Eisblumen*, pióra Alberta Weissa, znanego tłómacza sonetów Mickiewicza i artykuł Emilii Bett „O powieściopisarstwie polskiem". Hiszpański przegląd tygodniowy *El Criterio Cattolico* wychodzący w Barcelonie, zamieścił w ostatnim zeszycie artykuł ks. Feliksa Rożańskiego z Tarragony pod tytułem *Como se cumplen los concordatos en Russia à fines del siglo XIX*. (Jak się dotrzymują konkordaty w Rossyi przy końcu XIX w.) Jest to sprawozdanie o Unitach podlaskich. Znany literat czeski, Edward Jelinek oddał do druku dwa nowe dzieła: jedno o „Dumach ukraińskich" drugie pod tytułem „Panie dawnych salonów polskich". Ostatnie to dzieło zawiera sylwetki: kasztelanowej trockiej księżnej Maryi Czartoryskiej, księżnej Łowickiej. Pauliny Felińskiej, Klaudyi Potockiej i Róży Sobańskiej; *Budapester Tagblatt* zamieszcza w odcinku przekłady „Obrazków jesiennych" znanego naszego ornitologa hr. Kazimierza Wodzickiego, pióra Jana Praunef. Korespondent rzymski *Frankfurter Ztg.* zwiedzał pracownię H. Siemiradzkiego na Via Gaeta i donosi, iż mistrz pracuje obecnie nad obrazem olbrzymich rozmiarów, przedstawiającym „Phrynę w Eleuzis na uroczystości Neptuna". Wykończenie tej wspaniałej pracy, jak pisze tenże, wymagać będzie jeszcze rok cały czasn. Inny mniejszy obraz „Bachanalia" jest już prawie na ukończeniu. Przedstawia jedną ze scen Horacego. Trzeci obraz „Pokusa świętego Hieronima" już wykończony.

Kuryer Warszawski wydał prawdziwie piękny „numer noworoczny", Składa się on z 72 stronnic, czyli 9 arkuszy zapełnionych pięknie w Monachium wykonanemi reprodukcyami dzieł pędzla i ołówka wybitnych artystów naszych i wielu cennemi artykułami literatów, publicystów i współpracowników *Kuryera Warszawskiego*. Całość zdobi pięknie, jak zwykle, pomyślana i wykonana winieta ołówka Piotra Stachiewicza. Wewnątrz zaś znajdujemy prawdziwie wspaniałą reprodukcyę obrazu Władysł. Czachórskiego „Zwierzenia", Siemiradzkiego „W budoarze rzymianki", szkice Jul. Kossaka, Józefa Brandta, Jul. Fałata, Piotra Stachiewicza, Aleks. Gierymskiego, S. Hirszenberga, szkice Jana Matejki, A. Grottgera, Andriollego i innych. W pierwszym dziale części literackiej numeru pomieszczono urywki nigdzie dotąd niedrukowane kilku poetów naszych, jak „Bajkę" Ad. Mickiewicza, „Spiew guślarza" Jul. Słowackiego, „Ongi i dziś" dumka Bohdana Zaleskiego, poematy Wład. Syrokomli, A. E. Odyńca, Kraszewskiego i t. d., w drugim dziale zaś zatytułowanym „Z teki współczesnych" pomieszczono urywki z powieści Zyg. Kaczkowskiego, T. T. Jeża, M. Bałuckiego, T. J. Choińskiego, Dygasińskiego, Hajoty, hr. Łosia, poezye Ely'ego, Deotymy, Gomulickiego, Konopnickiej, Lenartowicza, artykuły specyalne K. Estreichera, W Bełzy, J. Kleczyńskiego, dr. Wit. Lewickiego, Ochorowicza, F. K. Martynowskiego, Rostafińskiego, Wilczyńskiego i wielu innych. Treść tej jednodniówki jest w ogóle piękna i bardzo obfita i świadczy o wielkiej zapobiegliwości i długich staraniach redakcyi w celu zgromadzenia tylu fragmentów literackich i artystycznych.

GOSPODARSTWO I HANDEL

— **Kolej lokalna Jasło-Pilzno-Dębica.** Piszą do *Presse*: Podczas przedsięwziętej niedawno, pod przewodnictwem radcy namiestnictwa Morawetza, rewizyi trasy kolei lokalnej Jasło-Pilzno-Dębica, na której budowę koncesyę otrzymał ks. Eustachy Sanguszko, przyznali wprawdzie wszyscy interesowani, iż koleja ta będzie z wielką korzyścią dla kraju a sam

projekt da się łatwo wykonać, jednakże tak ze strony reprezentanta galic. Wydziału krajowego, prezesa Rady powiatowej, dr. Midowicza, jako też przedstawiciele krakowskiej Izby handlowej, Lorda, zwrócono na to uwagę, iż obrót z tych okolic kieruje się nie ku wschodowi lecz zachodowi, skutkiem czego kolej rzeczona powinna być skierowaną lewym brzegiem Wisłoki do Tarnowa, a nie prawym do stacyi Dębicy kolei Karola Ludwika. Równocześnie podniesiono jak najdobitniej także potrzebę przedłużenia tej linii z Jasła przez Duklę do jednego z odpowiednich punktów węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej.

— **Konferencya dyrektorów kolei żelaznych.** Z dniem 1 b. m. przeszło przewodnictwo i kierownictwo konferencyi dyrektorów austryackich kolei żelaznych z towarzystwa kolei południowej na generalną dyrekcye kolei Karola Ludwika.

— **XXII ciągnienie losów pożyczki premiowej m. Krakowa.** W dalszym ciagu, po 30 zł. wygrały następujące nra.:

38.525,	38.736,	39.052,	39.929,	40.019,
40.242,	40.796,	40.816,	41.136,	41.233,
41.801,	41.803,	41.990,	42.115,	42.780,
43.034,	43.061,	43.273,	43.781,	44.496,
44.598,	44.607,	44.688,	45.084,	45.384,
45.422,	45.568,	45,766,	46.174,	46.512,
46.633,	47.150,	47,194,	47.626,	47.761,
47.843,	48.734,	48.798,	48.898,	49.094,
49.327,	49.431,	49.457,	49.651,	49.826,
49.907,	50.058,	50.162,	50.482,	50.689,
50.809,	51.169,	51.230,	51.332,	51.427,
51.582,	51.610,	51.749,	51.888,	52.533,
52.631,	52.833,	53.105,	53.308,	53.522,
53.645,	53.725,	54.388,	54.813,	54.927,
54.945,	54.986,	55.174,	56.051,	56,157,
56.518,	56.818,	56.821,	57.009,	57.135,
57.339,	57.718,	57.757,	57.894,	58.588,
58.631,	58.784,	59.265,	59.420,	59.879,
60.233,	60.799,	61.279,	61.283,	61.973,
62.402,	63.297,	63.405,	63.522.	63.587,
63.826,	63.874,	64.182,	64.443,	64.728,
64.864,	64.892.	65 390,	65.405,	65.707,
65.936,	66.149,	66.748,	67.190,	67.269,
67.658,	67.135,	68.305,	68.380,	68.580,
68.890,	69.126,	69.254,	70.038,	70.053,
70.566,	70.723,	70.961,	71.098,	71.192,
71.214,	71.328,	71.353,	71.399,	17.958,
72.459,	72.602,	73.137,	73.522,	73.790,
73.823,	73.847,	74.705,	74.715,	74.716,
74.983,	74.997.			

*** **Targ zbożowy.** *) Dnia 4 stycznia 1888 r.

Lwów. Za 100 klg. Pszenica czerwona 6.20 do 6.75. Pszenica biała —.— do —.—. Pszenica żółta —.— do —.—. Żyto 4·70 do 5.35, Jęczmień browarny 4·— do 5·50. Jęczmień na paszę 3·50 do —·—. Owies 4·50 do 5·40. Groch do gotowania —.— do 5·00. Groch na paszę 4·50 6. 8·50. Kukurudza —·— do 5·50. Hreczka do —·— 5·50. Koniczyna czerwona 28·— do 42·—. Tymotka —.— do —·— Fasola —·— do 5·50. Bób —·— do —·—. Wyka 4·— do 4·60. Rzepak 9·50 do 11.—. Spirytus —·— do —·—.

Tarnopol, pszenica 6·— do 6·60, żyto 4·50 do 5·20, jęczmień browarny 3·75 do 6·50, owies 4·40, do 5·10. groch 4·— do 8·—, wyka 3·85 do 4·50, rzepak 9·50 do 10·60, lnianka —.—, koniczyna czerwona 27·— do 41·—, koniczyna biała 40·— do 48·— koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 6·— do 6·50 żyto 4·35 do 5·10, jęczmień 3·50 do 6·—. owies 4·25 do 5·20, groch 4·— do 8·—, wyka 3·75 do 4·35, rzhpak n. 9·— do 10.50, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 26·— do 40·—, koniczyna biała 37·— do 50·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 6·50 do 7·—, żyto 4·25 do 5·50, jęczmień 4·— do 6·50, owies 4·65 do 5·55, groch 4·75 do 8·50, wyka 4·10 do 4·80. rzepak 9·65 do 11·—, lnianka —·— do —·—, konicsyna czerwona 20·— do 42·—, koniczyna biała 40·— do 55·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Chmiel od 25·— do 45·— zł. za 56 kilo, loco Lwów, bez odbiorcy.

Nowy chmiel od 50 do 75 zł. za 56 kilo.

Okowita gotowa za 10·000 litrów prc. loco Lwów 23·50 do 24·— zł.

Usposobienie spokojniejsze. Ceny więcej nominalne.

*) Przedruk wzbroniony.

OSTATNIA POCZTA

W apartamentach Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika odbyło się przedwczoraj wielkie przyjęcie, w którem wzięło udział kilkadziesiąt osób.

Wedle *Pol. Corr.* dotychczasowy c. k. poseł w Madrycie hr. Dubsky zostanie mianowany wkrótce ambasadorem z pozostawieniem go nadal przy dworze hiszpańskim.

Wiener Ztg. donosi: P. Minister i kierownik Ministerstwa sprawiedliwości mianował następujących kandydatów notaryalnych notaryuszami: Gabryela Orzokiewicza w Ropczycach dla Żabna; Mikołaja Machowskiego w Rzeszowie dla Głogowa i Aleksandra Paczowskiego w Gorlicach dla Makowa.

Obecny pobyt p. Tiszy w Wiedniu ma pozostawać w pierwszym rzędzie w związku z rokowaniami z grupą Rotschilda dla zabezpieczenia chwilowych potrzeb węgierskiej połowy Monarchii. Równocześnie ma p. Tisza porozumieć się bliżej w sprawie przedłożenia nowej ustawy wojskowej.

Z Pragi donoszą, iż dr. Schmeykal powołał niemieckoczeskich posłów sejmowych na konferencyę a to celem naradzenia się nad stanowiskiem, jakie należy zająć wobec czeskich propozycyj ugodowych.

Jak nam depesze doniosły, J. E. br. **Paweł Sennyey, judex curiae i prezydent węgierskiej Izby magnatów, zakończył życie d. 3 Stycznia o 8 godz. wieczorem. Br. Paweł Seunyey urodził się w r. 1822 w komitacie Zemplińskim z ojca Karola i matki Elżbiety hr. Nadasdy. Ukończywszy w Koszycach akademię prawniczą, został notaryuszem Komitatu zemplińskiego, a w r. 1848 był tegoż delegatem do Sejmu, Jakiś czas piastował urząd sekretarza przy król. węg. Namiestnictwie, a później honorowego sekretarza prezydyalnego przy król. węg. kancelaryi nadwornej. W r. 1860 został mianowany wiceprezydentem węgierskiej Rady gubernialnej, z którejto posady jednak ustąpił z chwilą nastania nowego prowizoryum i stał się politycznym towarzyszem Franciszka Deaka. W Październiku 1865 r. objął urząd tavernicusa węgierskiego rządu krajowego i pośredniczył z ówczesnym kanclerzem nadwornym, Mailathem, w sprawie ugody, która, jak wiadomo, doszła do skutku w r. 1867. Po r. 1867 usunął się br. Sennyey na jakiś czas do życia prywatnego Najjaśn. Pan zaszczycił go w uznaniu nadzwyczajnych zasług wielką wstęgą orderu Leopolda· W jesieni w r. 1872 został br. Sennyey wybrany do Izby deputowanych i należał w niej do stronnictwa Deaka. W r. 1874 objął kierownictwo stronnictwa konserwatywnego; choroba nie pozwoliła mu jednak brać żywego udziału w pracach parlamentarnych. W r. 1885 został mianowany judex curiae i prezydentem węgierskiej Izby magnatów. Należał on do najwybitniejszych węgierskich mężów stanu. W. r 1847 był br Sennyey podkomorzym, od r 1860 tajnym radcą. Najw. pismem odręcznem z 25 kwietnia 1887, mianowany został kawalerem orderu Złotego Runa.**

Sejm pruski został zwołanym na 14 b. m.

Do *Polit. Corr.* donoszą z Belgradu: Deputacya stronnictwa radykalnego złożyła podziękowanie królowi Milanowi za położone w niej przy utworzeniu nowego gabinetu zaufanie. Król w dłuższej mowie uznał lojalne i prawidłowe zachowanie się radykalnych i wyraził przekonanie, że zewnętrzna ich polityka będzie ożywioną duchem serbskim, a nie sławianofilskim. — Gdy radykaliści odstąpili od swego żądania względem amnestyi, co należy do przywilejów korony, ułaskawił król z własnego popędu zasądzonych z powodu powstania 1883, z wyjątkiem Paszica.

Na ostatniem posiedzeniu skupczyny, prezes gabinetu, Gruicz, rozwijał program polityczny nowego ministerstwa. Według tego programu gabinet pragnie pod względem zewnętrznym pokoju i przyjaźni ze wszystkiemi państwami, szczególnie z temi, które popierają samodzielność ludów i państw bałkańskich, oraz interesa Serbii. W polityce wewnętrznej gabinet dąży do rozszerzenia autonomii gminnej, praw obywatelskich i politycznych, do ulg w ustawie prasowej, w ustawach o stowarzyszeniach i zgromadzeniach, o bezpieczeństwie osoby i mienia. Pod względem finansowym będzie starać się rząd spełnić zobowiązania względem zagranicy, uregulować stan finansów i podnieść kredyt państwa. W końcu zapowiedział prezydent nową ustawę wyborczą, rewizyę konstytucyi i reorganizacyę armii bez zmniejszenia siły zbrojnej.

Do *Polit. Corr.* donoszą z Petersburga, iż wedle wykazów ministra skarbu w pierwszych dziewięciu miesiącach roku zeszłego wydatki były okrągło o 17,000.000 rubli większe, niż dochody państwa rossyjskiego.

Rząd rumuński rozpisał nowe wybory do Izb deput. na 23, 24 i 25 stycznia starego stylu.

Rząd spodziewa się na pewno, iż będzie rozporządzał w nowej Izbie znaczną większością.

P. Carnot, prezydent republiki francuskiej, nastręczył dziennikom paryskim zachowaniem się swojem przedmiotu do licznych uwag. Zerwał on mianowicie ze zwyczajem poprzedniego prezydenta, który się odosabniał, a natomiast przyjmuje żywy udział w życiu publicznem. Dzienniki donoszą o odwiedzeniu przez prezydenta kilku szpitali, w których długoletnim dozorczyniom przełożonym wręczył ordery legii honorowej a chorym żołnierzom medale za kampanię w Tonkinie i krzyże wojskowe. Wizyty te przedsiębrał prezydent w towarzystwie ministra wojny, gubernatora generała Saussier i sekretarza swego, generała Bruyère.

Temps pisze z tego powodu: „Uznając w ten sposób swoje zadanie i obowiązki, nadaje nowy prezydent urzędowi, który piastuje, charakter wyższości i podniosłości, które w kraju, gdzie szlachetne inspiracye zawsze znajdują uznanie, podobać się muszą“.

Innego zdania są w tej mierze organa radykalne, którym ten początek popularyzowania się prezydenta stanowczo się nie podobał. Niechętnie zresztą przyjmuje opinia radykalna okoliczność, że Carnot i pod względem politycznym nie przestrzega rezerwy swego poprzednika. Dawniej były radykałom solą w oku zbyteczne oszczędności Grevy'ego, obecnie zaś mówią z ironią o wystawnem przyjęciu, jakie miało miejsce w czasie noworocznych audyencyj w pałacu elizejskim.

Według *Polit. Corr.* p. Flourens, minister spraw zagranicznych zajęty jest wypracowaniem przepisów nowych o przyjęciu do służby dyplomatycznej. P. Flourens chce ażeby zawód ten otworzyć także tym młodym ludziom, którzy otrzymali dyplomy z wyższych zakładów handlowych, oraz byłym wychowańcom z *Ecole libre des sciences politiques* i z państwowej akademii rolniczej.

Dzienniki londyńskie powtarzają następujący komunikat półurzędowy: W tutejszych kołach politycznych mówią wprawdzie z wielką rezerwą o obecnem położeniu ogólnem, poczytują je wszelako za spokojniejsze. Mniemają tutaj, że zachowanie się Francyi wpłynęło bardzo na trzeźwiejsze zapatrywania w Rossyi, ponieważ w Petersburgu spostrzeżono, że Francuzi nie chcą uledz bezwarunkowo prądom wojowniczym i że nawet znani szowiniści francuscy okazali się w ostatnich czasach względnie chłodniejszymi, co nie mogło zostać bez wpływu na ich zwolenników nad Newą.

Dzienniki belgijskie zapisują pogłoskę o rychłem odwołaniu rossyjskiego posła w Brukseli, ks. Urussowa. Tamtejsze koła dyplomatyczne upatrują w tem związek jakiś ze sfałszowanemi dokumentami.

Z Rzymu donoszą: Prasa włoska widzi położenie pod Massawą w świetle pesymistycznem. Ale pominąwszy opinię publiczną, w kołach wojskowych są przekonani, że pochód na Sahati, który przed dwoma tygodniami był możliwy, obecnie w skutek niebezpieczeństwa w przesmykach wąwozowych, stał się niepodobieństwem. Biorą w rachunek dwie ewentualności, a mianowicie: armia abissyńska zejdzie z gór na równinę, na właściwe terytoryum kolonialne, albo też zajmie pozycye w wąwozach; z zamiarem wywabienia Włochów w zasadzkę

Według *Pangolo* Ras Alula ofiarować miał swoje przymierze pod warunkiem, gdyby mu zapewniono tron Abissynii. *Esercito Italiano* ostrzega, ażeby wiadomości te przyjmowano oględnie, lecz mniema zarazem że zdrada Ras Aluli nie należy do niepodobieństw.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Insbruck, 5go stycznia. Sejm tyrolski, wśród obrad nad ustawą sanitarną i sprawą ustanowienia krajowego funduszu pensyjnego na utrzymanie lekarzy gminnych, przyjął wszystkiemi głosami przeciw głosom narodowo-liberalnych wniosek posła Kathreina, aby nie wchodzić w dyskusyę nad odnośnym projektem ustawy, lecz tylko przyczynić się pewną kwotą do funduszu pensyjnego stowarzyszenia lekarzy. Oznaczenie bliższego sposobu tego przyczynienia się ma; być poruczonem wydziałowi krajowemu. Po załatwieniu budżetu i całego porządku dziennego, sejm został zamknięty trzykrotnym okrzykiem na cześć Najj. Pana.

Rzym, 5 stycznia. *Riforma*, prostując nieprawdziwe szczegóły i wywody prasy, tak pisze: Watykan nie mógł już dla tego samego odrzucać kiedykolwiek pojednawczych propozycyj rządu włoskiego, iż propozycye takie nie były mu nigdy czynione. Król nie prowadził nigdy innej polityki, jak tylko politykę swego rządu. Obecne stosunki między Włochami i Watykanem odpowiadają zupełnie zarówno stosunkom Włoch jak własnym interesom Kościoła. Wówczas gdy ukazało się pismo Papieża do kardynała Rampolla'a Watykan przygotowywał okólnik do nunciatur papieskich, starała się Stolica św. uzyskać od rządu włoskiego ustępstwa, a to pod względem materyalnych korzyści, jak i zarazem w tym celu, aby módz obwieścić światu upokorzenie Włoch. Rząd włoski jednak nie stał się ofiarą tych intryg. Nie chce on ani teraz, ani w przyszłości zmieniać swej polityki w obec Watykanu, polityki polegającej z jednej strony na użyczaniu Watykanowi jak najdalej idącej wolności prawnej, jak tego dowodzi obecny jubileusz papieski, z drugiej zaś na trwałej i ciągłej obronie praw królestwa włoskiego.

Paryż, 5 stycznia. Minister marynarki zażądał stanowczo dymisyi, która też została przyjętą. Następcą jego zostanie kontradmirał Gervais. Zaprzeczają pogłosce o ustąpieniu ministra wojny.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 4 stycznia 1888, godzina 1 min. 50. Alp. Tow. górn. 27·60, Węg. akcye kredyt. 269·25, Akcye anglo-austr. 99·75, Akcye banku Union 186·—. Akcye kolei Karola Ludwika 194.50. Akcye kolei północnej 245·— Akcye kolei południowej 84·50, Akcye kolei Alföld 167·50. Akcye kolei Elżbiety 214·25 Akcye kolei lwowsko - czerniowieckiej 206·50 Akcye kolei węg. północno-wschodniej 151·— Wiedeńskie losy 128·25. Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —.—, Losy regulacyi Cisy 122·25, Losy tureckie —·—, 4 prc. węgierska renta złota 96·90, Akcye związkowego banku 84·50, akcye banku obrotowego —·—, akcye kolei państwowej —·—, rubel papierowy 1·10·50, węgierskie losy 117·50, marka niemiecka —·—, kolej Karola Ludwika —·—, akcye tytoniowe —·—, akcye banku dla krajów koronnych 206·—. Usposobienie mdłe.

Wiedeń, 4 stycznia 1888, godzina 5 m. 30. Akcye kredytowe 272·50, anglo - austr. —·—, Unionbank —·—, kolej Karola Ludwika 196·50, Południowa —·—, renta papierowa 77·80, galicyj. listy zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, gal. bank rustykalny —·—, Losy z r. 1883 —·—, Napoleondor 10·04·—, rubel papierowy —·—.

Telegramy zbożowe z d. 4 stycznia 1888. Wiedeń: Pszenica za 100 kilo —.— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— złr., okowita per 10·000 litr procent 26·50 do 26·62 zł., Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —.—, spirytus —·—, kukurudza —·— Kolonia —·— rzepak —·— do —·— zł., 100 kilogr. na wiosnę. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 7·64 do 7·65 zł· Berlin: Pszenica żółta (na grudzień) 169·25 do —·—, żyto —·— m. spirytus 96·20, rzepakowy olej —·—. Paryż: mąka 51·— kilog. —·—, olej rzepakowy —·— fr. spirytus —·— —·—.

Odpowiedzialny Redaktor: Adam Krechowiecki.

Pociągi kolejowe

podług zegara lwowskiego.

przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min 50 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 minut 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 minut 35 przed południem pociąg mięszany, o godz. 7 minut 6 wieczór pociąg lokalny.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 3 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano pociąg osobowy i o godz. 3 min. 30 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min. 24 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy pociąg osobowy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min 10 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano pociąg, osobowy i o godz. 3 min. 19 po południu pociąg mięszany

Ze Stryja: o godz. 8 min. 59 rano i o godz. 4 min. 35 po południu pociąg osobowy a o g 1 m. 35 w nocy pociąg osobowy

Ze Stanisławowa do Lwowa o godz. 6 min. 36 wieczór pociąg mięszany, o godz. 9 min. 35 rano pociąg osobowy i o godz. 9 min. 29 pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min 44 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 m. 10 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mięszany, o godz. 8 m. 10 rano pociąg lokalny.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 22 w południe pociąg mięszany i o godz. 11 m. [illegible] w nocy pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu pociąg mięszany i o godz. 10 m. 25 wiecz. pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze**, o godz. 6 min. 22 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 8 po południu pociąg mięszany i o godz. 10 min. 55 wieczór pociąg osobowy.

Do Stryja: o godz. 8 min. 04 wieczór i o godz. 11 minut 47 przed południem pociąg osobowy a o godz. 6 min. 30 rano pociąg osobowy.

Do Stanisławowa ze Lwowa o g. 9 min. 34 rano pociąg pospieszny, o godz. 6 min. 35 wieczór pociąg osobowy i o godz. 5 min. 20 wieczór pociąg mięszany.

C. k. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go października 1887.
Zegar peszteński

Odjazd ze Lwowa:

Godz. 11 min. 27 przed połud. pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Stanisławowa i Husiatyna.

Godz. 7 min. 44 wieczór pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa i Zwardonia.

Godz 6 min. 10 przed połud. pociąg osobowy do Sryja i Ławocznego

Przychodzą do Lwowa:

Godz 8 min. 39 przed połudn., pociąg osobowy ze Zwardonia, Chyrowa i Stryja.

Godz. 4 min. 15 po połud. pociąg osobowy z Chyrowa, Stryja, Husiatyna, Stanisławowa.

Godz. 1 min. 15 w nocy, pociąg osobowy z Husiatyna, Stanisławowa, Chyrowa, Stryja i Ławocznego.

Przychodzą do Stanisławowa:

Godz. 8 min. 35 przed połud., osobowy pociąg z Husiatyna.

Godz. 9 min. 02 przed połudn., osobowy pociąg ze Zwardonia, i Stryja.

Godz. 5 min. 37 po połudn. pociąg osobowy z Husiatyna.

Godz 5 min. 51 po połud., osobowy pociąg z Chyrowa, Lwowa, Stryja.

Odjazd ze Stanisławowa:

Godz. 9 min. 45 przed połud. pociąg osobowy do Stryja, Lwowa i Chyrowa.

Godz. 9 min. 58 przed połud. osobowy pociąg do Husiatyna

Godz. 6 min. 28 wieczór, pociąg osobowy do Stryja, Lwowa, i Zwardonia.

Przychodzą do Ławocznego:

godz. 11 min. 18 przed południ. ze Lwowa i Chyrowa pociąg mięszany.

Odjazd z Ławocznego:

Godz. 6 min. 23 wieczór, pociąg mięszany d Stryja, Lwowa, Zwardonia i Chyrowa.

Godz. 1 min. 15 w nocy, osobowy pociąg z Lwowa, Chyrowa, Husiatyna, Stanisławowa i Stryja.

Godz. min. 4 rano, pociąg osobowy do Stryja, Lwowa, Stanisławowa i Husiatyna.

Przyjechali do Lwowa

dnia 5 stycznia 1888.

Hotel George'a

Pp. J Lilienstern z Warszawy, K. Chodkiewicz z Rossyi, J. Fedorowicz z Słobody rungurskiej, H. Siemiginowska z Siekierzyniec.

Hotel Warszawsi

Pp. J. hr. Potocki z Dublan, Dr. A. Dymidowicz z Krakowa, W. Madejewski z Starego Sioła, S. Piegłowski z Rossyi, E. Bielski z Krakowa, Z. Ricki z Krakowa.

Hotel Francuski.

Pp. K. hr. Dzieduszycki z Martynowa, Z. Mars z Limanowy, J. Badeński z Tarnopola, J. Zelinka z Wiednia, W. Racięski z Kołomyi, J. Roguski z Tarnopola.

Nadesłane.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 4 stycznia 1888.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	—	—	196	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	—	—	207	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	—	—	281	—
Banku red. gal. po 200 zł. w. a.	—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	—	—	—	—
" " " 5 pr. w. a.	—	—	98	—
" " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	—	—	100	50
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. 51 l.	94	—	95	50
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	—	—	100	50
" " " 4 pr. w. a.	—	—	96	—
" " " 5 pr. los. w 37 l.	—	—	100	50
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	—	—	92	—
" " 4½ prc. " " 52	—	—	95	50
" " 4 prc. " " 56	—	—	91	50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		—	54	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 prc.) 2½ pr. w. a. w likwidacyi		—	48	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakładu dla Gal. Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.		—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 pr. m. k.	—	—	100	—
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. i włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wal	100	—	101	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. wa I emisyi				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	—	—	105	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	—	—	94	50
5. Losy miasta Krakowa	—	—	19	50
" " Stanisławowa	—	—	35	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	91	6	01
Dukat cesarski	5	94	6	04
Napoleondor	10	—	10	12
Półimperiał	10	37	10	48
Rubel rossyjski srebrny	1	40	1	50
" " papierowy	1	9	1	11
100 marek niemieckich	62	15	62	90

bez kupona — bez kupona bieżącego

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 3 stycznia 1888.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	76.90	77.10
luty-sierpień	76.80	77.—
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	79.75	79.95
kwiecień-październik	79.70	79 90
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	130.—	130 50
" " 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	133.—	134.—
" " 1860 po 100 złr 5 prc.	135.50	136.50
" " 1864 po 100 złr.	161.50	162.—
" " 1864 po 50 złr.	161.50	162.—
Renty Com. po 42 litr. austr.	156.50	158.—
Listy zastw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	—.—	—.—
Renta papierowa 5 prc. z r 1881	90.95	91.15
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	107.25	107.75

2. Obligacye indem 5 prc. (za złr. m. k.)

Czech	109.10	—.—
Bukowiny	99.75	100.50
Galicyi	98.50	99.50
Niższej Austryi	109.25	109.75
Siedmiogrodu	103.25	103.25
Węgier	102.25	103.25

3. Akcye.

	płacą	żądają
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	94.50	99.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	267.60	268.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	—.—	—.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 260 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	852.—	854.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	328.—	330.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2430.—	2440.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	192.25	192.25
Lwów-Czern. kol. i po 200 zł. wa war.	204.—	205.—
Tow. kol. żel. państw. po 209 zł. m. k.	213.50	214.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a	84.75	85.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł w srebrze	153.25	154.25

4. Listy zastawne losowano.

	płacą	żądają
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	100.—	100.70
" " " premiowe po 3 prc.	100.—	100.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6. pr.	—.—	98.—
" " " " w 20 l. 7 pr.	—.—	100.50
" " " " w 36 l. 5½ pr.	—.—	97.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	—.—	95.25
" " " " po 5 prc.	99.—	99.75
" " " " po 5 prc. w 37 latach zwrotne	99.—	99.75
Banku krajow. 4½ pr. wa. los w 51½ l.	—.—	93.50
Obligi komunalne Banku krajowego 5 prc. w. a. I emisyi	100.25	100.75
Gal. banku hip. po 5 prc. w 40 l. wyl.	—.—	98.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	—.—	—.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 prc.	101.—	101,50
" Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	—.—	100.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)

	płacą	żądają
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	96.—	98.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. m. k.	99.50	100.—
" " po 100 zł. w. a.	101.50	102.—
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ prc.	97.50	98.50
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	—.—	97.50
Kol. gal. Lwów-Czern.-Jass. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884	77.70	78.30
z r. 1884	84.75	85.25
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 300 zł. 5 pr. w. a.	90.50	92.50

6. Losy.

	płacą	żądają
Inst. kr dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	176.25	177.25
Clarego po 40 zł. m. k.	48.50	49.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	116.50	117.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	27.50	29.50
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.25	18.25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	20.50	21.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	49.50	50.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	47.25	48.25
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	16.60	17.—
" węgiersk. " po 5 zł.	10.30	10.60
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.—	19.60
Salma po 40 zł m. k.	59.—	60.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	58.50	59.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	33.50	34.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	137.—	—.—
" " po 50 zł. w. a.	69.75	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	37.25	38 25
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	44.—	45.—

7. Weksle (na 3 miesiące).

	płacą	żądają
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	127.15	127.75
Paryż za 100 ft.	50.12.—	50.20.—

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	6.01.—	6.03.—
" pełnej wagi	5.97.—	5.99.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20 frankówka	10.06—	10.07.—
Rossyjski półimperiał	10.49.—	10.42.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.
dnia 4. stycznia 1888.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	77	40
" " " w srebrze	80	35
Renta w złocie	109	20
5 prc. austr. renta marcowa	91	55
Akcye banku wiedeńskiego	862	—
" " kredytowego	270	50
Londyn	126	80
Napoleondor	10	04
Dukat cesarski men.	6	—
100 marek niemieckich	62	22½

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 11425 [8981 2-3]

C. k. sąd pow. miej. deleg. w Nowym Sączu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie pto. 12 rat pożyczkowych po 15 złr. 32 kr. zpn. i resztującego kapitału w kwocie 145 złr. 2 kr. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności ciało hipoteczne lwh. 4 gminy katastr. Jelna stanowiącej dłużnika Władysława Kuzia własnej w dwóch terminach a mianowicie na dniu 14 lutego 1888 i 16 marca 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tusądowym gmachu.

Wadyum wynosi 60 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hip. można przejrzeć w ts. registraturze.

Nowy Sącz, 30 października 1887.

L. 7260 [8704 2—3]

C. k. sąd powiatowy gliniański ogłasza, że w tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 31 stycznia 1888 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 6 marca 1888 nawet poniżej takowej, licytacya realności w Jaktorowie położonych według wykazu hip. l. 111 Romana Iwanów a według wykazu hip. l. 317 Jaśka i Handzi Stachowskich własnych, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego gliniańskiego pto 100 złr. z pn.

Cena wywołania 809 złr.

Wadyum 80 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registaturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanowiono kuratorem p. Michała Szczerbę.

Gliniany, dnia 30 września 1887.

L. 15263. [8826 2—3]

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Sabiny Reindlowej od Mendla Rosenmanna a względnie od tegoż nieobjętej masy spadkowej w kwocie 1000 złr. w. a. z pn. się należącej, odbędzie się dnia 31go stycznia 1888 i dnia 7go marca 1888 o 10tej rano w tusądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużniczej masy leżącej Mendla Rosenmanna własnej w Knihininie kolonia położonej wykazem hipotecznym 132 księgi gruntowej gminy Stanisławów objętej, która przy pierwszym terminie tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, zaś przy drugim terminie i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 2404 złr. 65 ct. w. a. zakład zaś 5 pr. to jest kwotę 121 złr. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Kwiatkowski z substytucyą dr. Bardacha.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Stanisławów, 3go grudnia 1887.

L. 5235. [8273 3—3)

W Andrychowskim sądzie powiatowym odbędzie się w dniu 23 stycznia i w dniu 20 lutego 1888, każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności l. w. h. 4 księgi gruntowej dla Roczyn objętej, dłużnika Bernarda Syrka własnej, na zaspokojenie pretensyi Markusa Feliksa w kwocie 200 złr. aw. z pn.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedaną zostanie za cenę szacunkową w kwocie 890 złr. aw., lub wyżej takowej, zaś na drugim nawet poniżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania 890 złr.

Wadyum 89 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Krobicki w Wadowicach.

Resztę warunków i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Andrychów, 4 sierpnia 1887.

L. 4767 [79 1—3]

C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 600 złr. aw. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 30 stycznia 1888 o godź. 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. kons. 82 wyk. hip. l. 21 gminy Olejów objętej stanowiącej własność Jana Boratyna z tem że realność ta na tym terminie za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 1550 złr.

Wadyum 155 złr.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Zborów, dnia 30 czerwca 1887.

L. 2202 [8988 1—3]

C. k. sąd powiatowy w Krościenku ogłasza niniejszem, że celem przymusowego wydobycia wierzytelności Jetti Dormanowej w sumie 345 złr. w. a. z. p. n. odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności dłużnika Jakóba Englendera pod nr. 188 w Krościenku składającej się z domu wraz z kawałkiem gruntu ornego pod Ociemnem w ostatnim terminie na dzień 14 lutego 1888 o godzinie 10 przed południem na którym realność ta także poniżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w sumie 500 złr. wadyum zaś wynosi kwotę 50 złr. w. a.

Reszta warunków licytacyjnych ustanowionych tut. sąd. rezolucyą z dnia 24 marca r. b. do l. 4637 i już ogłoszonych pozostaje niezmienioną.

Protokół zastawniczego opisania i akt szacunkowy przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Krościenko, dnia 30 września 1887.

L. 5830 [8867 1—3]

W dniu 7 lutego i 8 marca 1888 o 10 godzinie rano przymusowo sprzedaną będzie realność pod nk. 37 w Wilczycach położona wykazem hip. l. 65 objęta dłużnika Wojciecha Janika własna na zaspokojenie pretensyi uprzyw galic. Zakładu kred. włość. w likwidacyi we Lwowie pto. 10 rat po 12 złr. zpn.

Cena wywołania wynosi 600 złr.

Wadyum 60 złr. a. w.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono notaryusza Jana Wysockiego w Mszanie dolnej.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

Mszana dolna, 21 października 1887.

L. 11412. [8940 1—3]

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zarządził celem ściągnięcia wierzytelności Wihelma Bischofa przeciw Schlomie Rosenzweig pto 1500 złr. z pn. przymusową publiczną sprzedaż dóbr Hinkowce i Chartanowce w powiecie Zaleszczyckim położonych, według wyk. hip. nr. 612 i 635 na imię dłużnika zapisanych.

Do licytacyi wyznacza się dwa termina na dzień 16 lutego 1888 i 22go marca 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem w Tarnopolu w biurze nr. 3.

Cenę wywołania stanowi wartość tych dóbr w drodze sądowego oszacowania wypośrodkowana w sumie 121.423 złr. 20 ct. w. a.

Wadyum wynosi 12.200 złr.

Przy pierwszym terminie będą te dobra za, lub powyżej ceny szacunkowej, zaś na drugim, nawet poniżej, za jakąkolwiek bądź cenę ofiarowaną sprzedane.

Dla nieznanych wierzycieli i dla tych którzy po 15 sierpnia 1887, jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego uzyskali prawo zastawu na powyższych dobrach, lub którymby uchwała niniejsza dla jakichkolwiek powodów doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratora w osobie adw. dr. Mantla z substytucyą adw. dr. Leiblingera.

Akt oszacowania i dalsze warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Tarnopol, 26go listopada 1887.

L. 10152. [8967 1—3]

Wadowicki c. k. sąd pow. del. miej. ogłasza iż celem zaspokojenia należytości powiat. Kasy Oszczędności w Wadowicach w kwocie 77 złr. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 20 lutego 1888 i 19 marca 1888 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya 1/5 części realności wyk. hip. l. 25 ks. gr. gm. Roków, Franciszka Sarneckiego własnej, 1/5 części realności lwh. 25 ks. gr. gm. Roków Józefa Sarneckiego własnej.

Cena wywołania 160 złr. 96 ct. w. a.

Wadyum 16 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Wadowice, dnia 9 listopada 1887.

L. 1896. [8249 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 15go lutego 1888, o godzinie 10tej rano w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej dla gminy Laszki zawiązane l. 50 objętą, Iwana, Jurka, Mikołaja, Maryi i Fedia Hołubków własną i realność wyk. hip. tej samej księgi gruntowej l. 38 objętą, Hryńka, Feśki, Pazi i Hanki Hryndów własną, celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi w kwocie 130 zł. 11 ct. z pn.

Na powyższym terminie zostaną realności te także i niżej ceny szacunkowej za jakąbądź cenę sprzedane.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Bliższe warunki i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, 20 maja 1887.

L. 5549. [8548 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Podgórzu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy resztującej 1430 zł. w. a. z pn., Samuelowi Kornowi od nieobjętej masy Jakóba Kriegera się należącej, odbędzie się w dniu 16 lutego 1888, o godzinie 10 rano, w tut. gmachu sądowym publiczna sprzedaż realności pod lk. 82 w Podgórzu położonej, wcole ks. gł. gm. kat. Podgórze Tsn. IV. lwh. 316 poz. 1 haer. śp. Jakóba Kriegera własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 18,447 złr. w. a. Wadyum 5 prc. t. j. 923 złr. w. a.

Realność ta sprzedaną będzie również niżej ceny szacunkowej, a nawet za jaką bądź cenę najwięcej ofiarującemu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Podgórze, dnia 17 listopada 1887.

L. 10665. [8804 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy 60 złr; 42 ct. aw. z pn., odbędzie się na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Bochni w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż połowy realności lwh. 213 gm. kat. Rzezawa objętej, dłużnika Jana Jagły własnej, w dwóch terminach, mianowicie dnia 16 lutego i 22 marca 1888, każdym razem o 10 godzinie przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adwokat dr. Serafiński w Bochni.

Wadyum wynosi 14 zł. 85 ct aw.

Bochnia, dnia 30 września 1887.

L. 5591. [8522 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 20 lutego 1888 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 19 marca 1888 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. wyk. hip. 65, 259, 260 i 8/32 części realności lwh. 275 księgi gruntowej dla gminy kat. Inwałd objętych, dłużników Wojciecha Bylicy, masy spadkowej po Karolinie Bylicowej własnych, na zaspokojenie 15 rat pożyczkowych po 22 złr. 75 ct. i kapitału 283 złr. 63 ct. aw. z pn., na rzecz gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie.

Cena wywołania 1364 zł. 84 ct., wadyum 137 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych Roman Armatys w Andrychowie.

Andrychów, dnia 8 września 1887.

L. 6112/11300. [8731 1—3)

W sprawie egzekucyjnej Benziona Kinderlehrera przeciw Stefanowi Matkowskiemu o zapłacenie 130 zł. wa. z pn., odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika, wyk. hip. l. 322 w Strzylczu położonej, w dwóch terminach: dnia 20 lutego i dnia 26 marca 1888, o 8mej godzinie przed południem w sądzie tutejszym.

Cenę wywołania stanowi kwota 130 złr. wa. Wadyum 13 zł.

Na pierwszym terminie sprzedaną zostanie realność za cenę szacunkową lub wyżej a na drugim nawet niżej ceny wywołania.

Resztę warunków przeglądnąć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Horodenka. 25 października 1887.

L. 4022. [70 1—3)

W dniu 20 stycznia i 24 lutego 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności w księdze gruntowej dla gminy katastralnej Pochówki, na imię Semena Kniaziuka zapisanej, wykazem hypotecznym l. 167 objętej, w Pochówce pod n. d. 29 (st. 38) położonej, w celu ściągnięcia 150 zł., a względnie 122 zł. 36 ct. a. w. z pn., na rzecz Zakładu kred. włościanskiego w likwidacyi we Lwowie.

Cena szacunkowa wynosi 300 złr., a wadyum 30 złr. aw.

Gdyby nie można ściągnąć ceny szacunkowej realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania tej realności przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Bohorodczany, 30 września 1887.

L. 8152. [77 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 1200 zł. aw., odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 30 stycznia 1888, o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. 718, 795, 811 i 1/2 wyk. hip. l. 321 gminy Zborów objętej, stanowiącej własność Piotra Serafinowicza z tem, że realność ta na tym terminie za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 3400 złr.

Wadyum 170 zł.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Zborów, dnia 29 września 1887.

L. 7380. [80 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 500 złr aw., odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 30 stycznia 1888, o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 18, wyk. hip. l. 140 gm. Mszana Żukowce objętej, stanowiącej własność Fedka Podcerkiewnego z tem, że realność ta na tym terminie za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 1250 zł.

Wadyum 75 złr.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Zborów, dnia 31 sierpnia 1887.

L. 17782. [84 1—3]

C. k. miej. deleg. sąd pow. s. II we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Abrahama Rosenthala sumy 435 zł. z pn., po potrąceniu kwot 62 zł. 50 ct., 100 zł. i 200 zł. 29 ct. i 21 zł. 41 ct., licytacyę realności pod l. 32 w Zniesieniu położonej, wyk. hip. l. 170 i 160 gm. kat. Zniesienie objętej, własność Kseni Dobrzańskiej [170] i małż. Józefa Daniela 2 im. i Julianny Czipka [160] stanowiącej, tudzież realności pod l. k. 30 w Zniesieniu położonej, wyk. hip. 45 i 46 gm. kat. Zniesienie objętej, własność Daniela i Ewy Wertyporoch stanowiącej, na dzień 23 lutego i na dzień 22 marca 1888, zawsze o godzinie 10 rano w biurze II.

Cena wywołania realności pod l. k. 32 1083 zł., zaś realności pod l. k. 30 kwota 1190 zł. aw.

Poręczne 54 zł. 15 ct., względnie 59 zł. 50 ct.

Na pierwszym terminie realności te nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciągi hip. przejrzeć można w registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli hip. adw. dr. Gorecki.

Lwów, dnia 29 listopada 1887.

L. 5494. [59 1—3]

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia należącej się Mauryc emu Samuelowi sumy dłużnej 27 zł. z pn., przymusową sprzedaż realności l. w. h. 20 gm. kat Kółko objętej a Katarzyny Piektowej własnej, w dwóch terminach licytacyjnych a to dnia 11 stycznia i dnia 15 lutego 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania tej realności wynosi 542 zł., wadyum zaś 55 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niepołomice, dnia 13 października 1887.

L. 10718. [63 1—3]

W tutejszym sądzie odbędzie się o 10 godz. rano dnia 19 stycznia 1888 tylko za lub powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 16 lutego 1888 nawet poniżej takowej licytacya realności tabularnej pod lk. 393/144 w Dolinie położonej, Berischa Eichensteina względnie tegoż masy spadkowej własnej, na rzecz Ozyasza Hessla pto 1016 zł. z pn.

Cena wywołania 2800 zł.

Wadyum 280 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Michała Witwickiego z Doliny.

Dolina, dnia 20 listopada 1887.

L. 10601. [72 1—3]

W dniu 27 stycznia i 2 marca 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym ck. sądzie powiatowym przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności w księdze gruntowej dla gminy katastralnej Pochówki, na imię dłużnika Pańka Daszko a względnie jego nieobjętej masy spadkowej zapisanej wykazem hipotecznym l. 163 objętej, w Pochówce pod nr. d. 57 sub. 7 położonej, w celu ściągnięcia 126 zł. 31 ct. aw. na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie.

Cena szacunkowa wynosi 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Gdyby nie można osiągnąć ceny szacunkowej realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hip. i protokół oszacowania tej realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Bohorodczany, dnia 9 września 1887.

L. 9096 [71 1—3]

W dniu 2 marca 1888 i 13 kwietnia 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności w księdze gruntowej dla gminy katastralnej Głębokie na imię dłużniczki Anny z Iwanowych Pryjmakowej i nieobjętej masy spadkowej Fedora Pryjmaka zapisanej wykazem hipotecznym l. 262 i 427 objętej w Głębokim pod nr. d. 88 star. 52 położonej w celu ściągnięcia 15 rat pożyczkowych po 6 złr. i reszty kapitału w kwocie 22 złr. 3 ct. aw. zpn. na rzeaz c. k. uprz. gal. Zakładu kr. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie.

Cena szacunkowa wynosi 200 złr. a wadyum 20 złr. aw.

Gdyby nie można osiągnąć ceny szacunkowej realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół opisania i oszacowania tej realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Bohorodczany, 8 grudnia 1887.

Z. 2731. [51 2—3)

Donnerstag, den 12 Jänner 1888 wird beim Lemberger k. k. Verpflegs-Magazine eine öffentliche Behandlung im Zwecke der Abnahme der während des Jahres 1888 bei diesem Magazine sich ansammelnden Kornkleie und Koppich abgeführt. Das Nähere hierüber enthält das im Nr. 3 der „Gazeta Lwowska" von 4 Jänner l. J. vollinhaltlich eingeschaltete Aviso.

Lemberg, am 28 Dezember 1887.

L. 20539 (48 2—3)

C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Przemyślu podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników przeciw Wojciechowi Ulanowskiemu o zapłacenie kwoty 160 złr. w. a. przeprowadzoną zostanie na dniu 31 stycznia 1888 i na dniu 6 marca 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie bióro nr. 27 przymusowa sprzedaż realności dłużnika Wojciecha Ulanowskiego własnej, w Kruhelu małym pod l. k. 28 położonej, wyk. hip. l. 26 ks. gr. gminy Kruhel mały objętej, jakoteż realności wyk. hip. 134 gminy Kruhel mały objętej, a dłużników hipotecznych Walentego i Magdaleny Ulanowskich po połowie własnej.

Cena wywołania, która jest także ceną szacunkową wynosi kwotę 690 złr.

Wadyum 10 pr. tej sumy.

Na pierwszym terminie realności te za cenę wywołania lub powyżej tejże, na drugim terminie także i poniżej ceny wywołsnia sprzedane zostaną.

Resztę warunków sprzedaży można przejrzeć w registraturze.

Przemyśl, 6 grudnia 1887.

L. 10741 [8313 2—3]

W c. k. sądzie powiatowym miejsko deleg. w Rzeszowie celem zaspokojenia wierzytelności Rzeszowskiej kasy oszczędności do Jakóba Szwagla i do Jana i Maryanny Wiszów z Krasnego na zasadzie aktu notaryalnego z dnia 15 lutego 1884 l. 5062 w resztującej kwocie 80 złr. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod nk. 217 w Krasnem położonej wyk. hip. l. 50 księgi głównej gminy katast. Krasne objętej na imie Jakóba Szwagla zapisanej, oraz i gruntu pod l. wyk. hip. 368 w gminie Krasne na Jana i Maryannę Wiszów zaintabulowanego w dniach 24 lutego 1888 i 27 marca 1888 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania co do połowy ciała hip. l. 50 wynosi 253 złr. 10 ct., zaś co do gruntu pod l. wyk. hip. 368 kwotę 191 złr. 65 ct. w. a.

Wadyum wynosi 25 złr. 30 ct. i 19 złr. 16 ct. a na obie realności 44 złr. 44 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy miejsko deleg.

Rzeszów dnia 2 listopada 1887.

L. 1685 [9057 3—3]

C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi gal. Zakładu kredytowego włość. w likwidacyi we Lwowie w kwocie 189 złr. aw. zpn. przedsięweźmie egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. k. 31 subr. 29 w Słonnem położonej dłużnika Piotra Zająca własnej w dniach 23 stycznia i 27 lutego 1888 każdym razem o godzinie 9 z rana.

Cena wywołania 300 złr. aw.

Wadyum 30 złr. aw.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Jordanów, dnia 24 września 1887.

L. 23765 [9049 3—3]

C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 200 fl. aw. zpn. na rzecz Izaka Herscha Tauba odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż dwóch prętów pola w Drohobyczu pod lk. 120 Lisznia położonych, wedle Dom. Lisznia T. I. p. 154 n. 3 haer. i budynków na tymże gruncie znajdujących się dłużnika Fedora Nyzowego własnych, jakoteż połowy pręta pola w Drohobyczu pod lk. 121 Lisznia położonego wedle Dom. Lisznia T. II. p. 334 n. 11 haer. dłużników Fedora i Anastazyi małż. Nyzowych własnej w dniach 23 stycznia 1888 i 27 lutego 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem. Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 1150 złr. aw. w drugim terminie i niżej ceny, z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. u. p.

Zakład wynosi 10 prc. ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano adw. dr. Wolskiego w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Drohobycz, 17 listopada 1887.

L. 3534. [9056 3—3]

C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włość. w likwidacyi we Lwowie w kwocie 183 zł. 21 et a. w. z pn. przedsięweźmie w dniach 24 stycznia i 28 lutego 1888 o godzinie 9 rano, egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę realności l. k. 211 i 212 subr. 44 i 120 w Jordanowie położonej, dłużników Elżbiety i Michała Kuklów własnej.

Cena wywołania 350 zł. aw.

Wadyum 35 zł. aw.

Resztę warunków i protokół zastawniczego opisania tej realności w tutejszosądowej registraturze są do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy.

Jordanów, dnia 4 listopada 1887.

L. 8009. [9058 3—3]

W c. k. sądzie powiatowym w Mikołajowie przedsięwzięta zostanie w sprawie i na rzecz Abla Rettiga, przeciw Julianowi Hywel, celem zaspokojenia kwoty 31 zł. w. a. z pn., przymusowa sprzedaż połowy posiadłości, wedle wyk. hip. l. 91 księgi Rozdolskiej, dłużnika własnej, pod ulżywającemi warunkami w jednym terminie to jest w dniu 31 stycznia 1888 o godzinie 10 rano z tem, iż połowa rzeczonej posiadłości także niżej ceny szacunkowej 91 zł. wa. za jakąkolwiek bądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 5 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.

Mikołajów, dnia 20 października 1887.

L. 16697. [9043 3—3]

C. k. sąd obwodowy tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Kasy zbiorowej sierocej sądu obwodowego w sumie 2.500 zł. w. a. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności l. 42 w Tarnowie na Zawalu położonej do dłużników Simy Weinfeldowej i do Szai Metha należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach, a mianowicie w dniu 3 lutego i w dniu 2 marca 18*8, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 29704 zł. 42 ct. wa. poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek cenę najwyżej ofiarowaną.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 3000 zł. a. w.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Dla niewiadomych z pobytu wierzycieli hipotecznych zamianowano kuratorem adw. dra Wiktora Szanesra z substytucyą adw. dra Jana Steca.

W Tarnowie, dnia 24 listopada 1887.

L. 14432. [9054 3—3]

C. k. sąd powiatowy m. deleg. zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Stanisławowskiego Banku zaliczkowego w kwocie 240 zł. z pn., odbędzie się dnia 1 lutego i dnia 7 marca 1888 o godz. 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużników Jana i Pauliny Załuskich własnej, wykazami hipot. l. 217 i 246, gminy kat. Pasieczna objętej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 480 zł. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 48 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. Zacharyasiewicz.

Stanisławów, dnia 24 września 1887.

L. 8197. [9060 3—3]

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, że w sprawie zaliczkowego Banku w Stanisławowie przeciw Floryanowi i Pawlinie Kardelom o 270 zł. a. w. z pn., dozwolono relicytacyę realności pod l. 743 w Nadwórnie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, pod warunkami w ts. uchwale prawomocnej z dnia 2 lutego 1886 do l. 9771 ułożonemi, w dniu 24 stycznia 1888 o godzinie 10 rano odbyć się mającą.

Cena wywołania 450 zł. a. w.

Wadyum 45 zł. a. w.

C. k. sąd powiatowy.

Nadwórna, dnia 13 października 1887.

L. 7412. [9061 3—3]

W tutejszym c. k. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 9 lutego i 15 marca 1888 licytacya realności pod l. 37 sub. rep. 50 w Lubszy, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużników Mosera Hechta oraz Judesy i Hersza Lenoblów własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie o 8 rat po 41 zł., 614 zł. 8 ct., 60 zł. 40 ct. z pn.

Cena wywołania 1300 zł.

Wadyum 130 zł.

Resztę warunków, akt opisania realności wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Żurawno, dnia 1 listopada 1887.

L. 4316. [8806 3—3]

Dnia 9 lutego i dnia 9 marca 1888, każdym razem o godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna licytacya realności l. w. h. 71 w Stryszowy, Ludwika Korajdy własnej.

Cena wywołania 455 zł. 50 ct.

Wadyum 45 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Bruno Rogalski.

C. k. sąd powiatowy.

Dobczyce, dnia 17 października 1887.

L. 8140. [8831 3—3]

C. k. sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 30, 129 w Młynach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużników spadkobierców Senka Czołacza własnej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 148 zł. 73 ct., dnia 9 lutego i 15 marca 1888, każdym razem o 10 godzinie rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 450 zł., na trzecim zaś i poniżej takowej.

Wadyum 45 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po zastawniczem opisaniu realności to jest po dniu 12 lutego 1873 prawo zastawu uzyskali ustanowiono kuratorem Grzegorza Lercha i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi się zawiadamia.

Krakowiec, dnia 16 listopada 1887.

L. 6328. [8922 3—3]

C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach uwiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 793 zł. 80 ct. z pn., odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 501, 502 i 329 w Zaleszczykach położonych, wedle dom. tom. V pag. 451 n. 1 haer. i pag. 452 n. 1 haer. tudzież tom. V pag. 259 n. 5 haer., dłużnika Schlomy Rosenzweiga własnych na rzecz c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie.

Licytacya ta odbędzie się w tusądowem zabudowaniu wedle §. 8 ust. z 10/6 1887 nr. 74 dz. p. p. na dwóch terminach jak dnia 9 lutego i 9 marca 1888, każdym razem o godzinie 10 rano, z tem, że na pierwszym terminie realności te tylko za lub wyżej ceny szacunkowej a względnie wywołania, na drugim zaś także niżej tej wartości najwięcej ofiarującemu sprzedane zostaną.

Licytacya odbędzie się dla każdej realności z osobna.

Cena wywołania jest cena szacunkowa a to dla realności nr. 501 kwota 8000 zł., nr. 502 kwota 7.500 zł., dla nr. 329 kwota 13.000 zł.

Wadyum wynosi 5 prc.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adwokat dr. Schrenzel w Zaleszczykach.

Wykazy hipoteczne i bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Zaleszczyki, dnia 8 grudnia 1887.

L. 2550. [18 3—3)

W dniu 20 stycznia i 24 lutego 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym ck. sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności, w księdze grantowej dla gminy katastr. Łysiec na imię dłużniczki zapisanej, wykazem hypotecznym l. 209, objętej, w Łyscu pod n. d. 226 (st. 81) położonej, na rzecz masy konkursowej Mendla Borala.

Cena szacunkowa wynosi 600 złr., a wadyum 60 złr.

Gdyby nie można osiągnąć ceny szacunkowej realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania tej realności przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Bohorodczany, 30 września 1887.

L. 6268. [21 3—3]

Sieniawski c. k. sąd powiatowy przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem celem zaspokojenia wierzytelności Floryana Gardziela w kwocie 200 złr. z pn., egzekucyjną sprzedaż realności pod l. s. 67 rep. 117 w Dobry w powiecie sądowym Sieniawskim w starostwie Jarosławskiem położonej, dłużnika Onyszka Palucha własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dnia 26 stycznia i dnia 26 lutego 1888, zawsze o 10 godzinie rano w drodze publicznego przetargu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 502 zł. Zakład wynosi 50 zł. 20 ct.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Sieniawa, 30 listopada 1887.

L. 4269. [40 3—3]

W tut. sądzie odbędzie się dnia 30go stycznia 1888, o godz. 10 rano nawet poniżej ceny szacunkowej relicytacya realności l. 106 w Jaworowie położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej masy spadkowej po Mojżeszu Katz własnej, na rzecz gminy miasta Jaworowa pto 75 złr. z pn.

Cena wywołania 121 zł.

Wadyum 25 zł.

Resztę warunków i akt oszacowania wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem p. Mikołaja Hołuba z Jaworowa

C. k. sąd powiatowy.

Jaworów, 7 sierpnia 1887.

L. 8721. [37 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 1 lutego i 5 marca 1888 powyżej ceny szacunkowej licytacya jednej czwartej części realności l. k. 24 w Stróżach według wyk. hip. l. 50 ks. grunt. gminy kat. Stróże, Cyryla Dziadusia własnej, na rzecz Filipa Romanec pto 490 złr. a. w. z pn.

Cena wywołania 100 zł.

Wadyum 10 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adwokata dra Flakowicza w Sanoku.

C. k. sąd powiatowy miej. del.

Sanok, dnia 9 września 1887.

L. 14429. [9053 3—3)

C. k. sąd powiatowy m. d. zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Stanisławowskiego Banku zaliczkowego w kwocie 420 zł., odbędzie się dnia 25 stycznia i dnia 29 lutego 1888, o godz. 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż należącej do dłużników Jana i Pauliny Załuskich połowy realności, wykazem hip. l. 33 gminy kat. Pasieczna objętej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 588 złr. sprzedaną zostanie.

Zaklad wynosi 59 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. Zachariasiewicz.

Stanisławów, 24 września 1887.

L. 5539 [8861 2—3]

C. k. sąd obwodowy Wadowicki zawiadamia, że celem zaspokojenia kosztów sporu 77 złr. 96 ct. w. a. z pn Ignacemu Grzędzielowi od Jana Panka należnych, dozwolił egzekucyjnej sprzedaży realności pod lk. 197 w Wadowicach położonej wyk. hip. 295 ks. gr. dla tejże gminy objętej do dłużnika Jana Panka należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie w dwoch terminach a to w dniu 16 lutego i 15 marca 1888 r. każdym razem o 10 godz. z rana.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 2454 złr. 75 ct. w. a. Napierwszym terminie realność ta tylko za cenę szacunkową, lub wyższą na drugim zaś terminie także i poniżej ceny szacunk. sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 245 złr. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny akt szacunkowy w tut. sąd. registraturze przejrzeć można.

O rozpisaniu niniejszej licytacyi zawiadamia się obie strony, c. k. Urząd podatkowy we Wadowicach, c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie, wszystkich wierzycieli hipotecznych, tudzież wierzycieli niewiadomych i tych którzyby po dniu 23 stycznia 1887 do hipoteki realności w. h. 295 ks. gr gminy Wadowice objętej, weszli lub którymby uchwała niniejsza, lub w przyszłości zapaść mająca z jakiegobądź powodu niezostała dręczoną, do rąd kuratora w osobie pana adwokata dr. Iwańskiego ustanowionego tudzież przez edykt, któren równocześnie ogłoszony zostaje.

L. 14432 [8286 2—3]

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 1000 złr. w. a. z pn. na rzecz dr. Bernarda Lazarusa i dr. Józefa Lazarusa odbędzie się dnia 15go lutego, 14go marca i 18go kwietnia 1888 zawsze o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 6 egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Józefa Schweig, Markusa i Cipry Mikulińców w Tarnopolu pod l. sp. 74, 75, 77, 78 położonej.

Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie wynosi 3394 złr.

Wadyum 339 złr. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego, t. j. po 15 października 1886 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiek powodu nie mogłaby być doręczona, ustanowiono kuratorem adw. dr. Blausteina z substytucyą adw. dr. Weisteina.

Tarnopol, 12go listopada 1887.

L. 8733 [19 2—3]

W sprawie egzekucyjnej Maryi Offen przeciw Wojciechowi Furgałowi odbędzie się w dniach 3go lutego 1888 i 9 marca 1888 każdorazowo o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż połowy realności pod n. k. 30 w Suchym grunsie lwh. 29 tejże gminy.

Cena wywołania wynosi 259 złr. 39 ct.

Wadyum 26 złr.

Bliższe warunki do przejrzenia w registraturze. Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany p. Władysław Trzeciecki.

C. k. sąd powiatowy

Dąbrowa, dnia 30 października 1887.

L. 8289. [53 2—3)

Celem zabezpieczenia dostawy sukna i innych materyałów na ubiory służbowe dla służby c. k. sądów, należących do okręgu c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie na rok 1888/9 odbędzie się w sali tegoż sądu wyższego dnia 19go stycznia 1888 do godziny 12 w południe licytacya za pomocą ofert pisemnych.

Ryczałtowa cena fiskalna wynosi 6543 złr. 87 ct. O jakości i ilości materyałów, o pojedynczych cenach fiskalnych, warunkach licytacyjnych i dotyczących wzorach, zasięgnąć można każdego dnia przed terminem wyznaczonym w czasie godzin urzędowych w biurze prezydyalnem wyższego sądu krajowego, gdzie też oferty, zaopatrzone w wadyum 5 prc. ceny fiskalnej wynoszące, z dokładnem wyrażeniem cen, nietylko cyframi, ale i literami, w oznaczonym terminie wniesione być mają, przyczem się wyraźnie zastrzega, iż oferty, których cena nie w pewnej sumie lub w procentach od ceny fiskalnej opuścić się mających oznaczona będzie lecz tylko w ogóle niższa o jakiś procent od jakiejkolwiek przez innego oferenta wnieść się mającej ceny oferowanąby została, tak jak też oferty spóźniono lub nie ułożone wedle przepisów uwzględnionemi nie będą, nareszcie, że żadna po oznaczonym terminie wniesiona czyli dodatkowa oferta przyjętą nie zostanie.

Z Prezydyum
c. k. wyższego sądu krajowego.
Lwów, 28 grudnia 1887.

Konkursa.

L. 4311. (46 2—3)

K o n k u r s

na posadę funkcionaryjusza c. k. Prokuratoryi państwa przy c. k. sądzie powiatowym w Zabłotowie z roczną remuneracyą 150 złr.

Kompetenci mają wnieść podania należycie udokumentowane do c. k. Prokuratoryi państwa w Kołomyji do 7 lutego 1888.

C. k. Prokuratorya państwa.

Kołomyja, dnia 30 grudnia 1887.

L. 2587 (8993 2—3)

K o n k u r s.

Celem obsadzenia posady c. k. Prokuratora Państwa przy c. k. sądzie obwodowym w Wadowicach z VII rangą ewentualnie Zastępcy Nadprokuratora Państwa przy c. k. sądzie krajowym wyższym w Krakowie z VIII rangą ubiegający się powinni wnieść swe podania do c. k. Nadprokuratoryi Państwa w Krakowie do dnia 20 stycznia 1888 r. w drodze ustawą przepisanej.

Kraków, 22 grudnia 1887.

Upadłości.

L. 9168 [25 3—3]

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego, jako też w krajach w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 nr. 1 dz. u. p. z r. 1869 obowiązuje, położonego nieruchomego majątku Jakóba Kamita właściciela handlu towarów modnych w Rzeszowie, że do kierowania tym konkursem, ustanowiony został, jako komisarz konkursowy c. k. adjunkt sądowy Kazimierz Kropaczek zaś tymczasowy zawiadowca tejże masy adw. dr. Piliński w Rzeszowie.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, aby wszelkie swe, z któregobądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet gdyby co do takowych spór jaki był w toku, do 15 lutego 1888 wedle przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tutejszym sądzie zgłosili, i aby na terminie w biurze komisarza konkursowego w sądzie tutejszym na dzień 9 marca 1888 9 godzinę przed południem, do likwidacyi ogólnej wyznaczonym, który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyi wykazali. Zresztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzytelności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydział wierzycieli innych mężów swego zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli ustanawia się termin, na dzień 13 stycznia 1888 godzinę 9 przed południem, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Rrzeszowa mieszkają, aby mieszkającego w Rzeszowie zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali, gdyż w przeciwnym razie na ich koszta i niebezpieczeństwo, kurator dla nich zostanie ustanowionym.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą zostaną w części urzędowej Gazety Lwowskiej ogłoszone.

Rzeszów, 29 grudnia 1887.

L. 147 [83 1—3]

C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 d. p. p. położony majątek protokołowanego kupca Adolfa recte Abrahama Fischera we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się Panu c. k. radcy sądu krajowego Józefowi Lacek jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się Pana dr. Dzięddzielewicza, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 16 stycznia 1888 godzinę 10 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem miesiąca lutego 1888 i podać ją na terminie na dzień 15 marca 1888 godzinę 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej“.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 2 stycznia 1888.

L. 61. [65 1—3]

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §. 63 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Salomona Timberga, handlującego towarami bławatnemi w Chrzanowie, a mianowicie: na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. c. k. sędziego powiatowego w Chrzanowie, Maryana Medwicza, a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dra Kepplera z substytucyą pana adw. dra Myszkowskiego.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 31go stycznia 1888 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdywał do dnia 28 lutego 1888, w c. k. sądzie krajowym w Krakowie, lub w c. k. sądzie powiatowym w Chrzanowie podług przepisu ordynacyi konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 24 kwietnia 1888, o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym, wywierzytelnili, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostateczne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Chrzanowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Chrzanowie zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionymby został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, 2 stycznia 1888.

Księgi gruntowe.

L. 173. [73)

Komisya hypoteczna zawiadamia, iż dochodzenia celem założenia księgi gruntowej dla gminy Smęgorzów dnia 4 stycznia 1888 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w gminie.

Dąbrowa, dnia 31 grudnia 1887.

Wyroki prasowe.

Z. 297. (29)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Preßgericht Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß das in der Nr. 52 der periodischen Druckschrift: „Saphir's Witzblatt“ vom 25. December 1887 auf der letzten Seite unter der Rubrik: „Aus dem Kunstverein“ enthaltene Bild mit der Unterschrift: „Die Lockung der Sirene“ sammt Text das Vergehen nach § 516 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 27. December 1887.

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft vom 25. Dezember 1887, Z. 16975, die durch die Sicherheitsbehörde am 25. Dezember 1887 vollzogene Beschlagnahme der Nr. 52 der periodischen Druckschrift: „Parlamentär“, Wien am 25. Dezember 1887, in Ansehung der darin enthaltenen Aufsätze mit den Aufschriften: „Die geschichtliche Lösung“ und „Die Slovenen“ wegen Verbrechens des Hochverrathes im Sinne des § 58 lit. c St. G. B. in Gemäßheit der §§ 487 und 489 St. P. O. bestätigt.

Wien, am 27. Dezember 1887.

Z. 298 (30)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 58 der periodischen Druckschrift: „Gleichheit“, socialdemokratisches Wochenblatt vom 24. Dezember 1887 auf Seite 1 und 2 unter der Rubrik „Glossen enthaltenen Aufsätze mit den Aufschriften: „Des Herrn Polizeirath Frankl's Verhältniß zum Denuncianten Schreger“ und Herr Polizeirath Frankl als Richter“ das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 27. December 1887.

Das k. k. Wr.-Neustadt hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft vom 24. Dezember 1887, Z. 3743, die durch dieselbe am 24. Dezember 1887 vollzogene Beschlagnahme der Nr. 52 der „Wiener-Neustädter Zeitung“ vom 24. Dezember 1887 wegen Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung im Sinne des § 302 St. G. B. in Gemäßheit der §§ 487 und 489 St. Pr. O. bestätigt und das Verbot der Weiterverbreitung nach § 493 St. P. O. ausgesprochen.

Wr.-Neustadt, am 27. Dezember 1887.

Z. 296. (29)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Preßgericht Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 51 der periodischen Druckschrift: „Illustrirte Wiener Wespen“ ddo. 31. Dezember 1887 enthaltenen Aufsatzes auf Seite 3 (411) mit der Aufschrift: „Wocheng'stanzln“ in der zweiten Strophe, beginnend mit den Worten „Für'n Krieg“, das Vergehen nach Art. 4 des Gesetzes vom 17ten Dezember 1862, RGBl. Nr. 8 ex 1863 resp. das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 23. Dezember 1887.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 5 der periodischen Druckschrift: „Arbeit. Organ der Socialisten Oesterreichs“ ddo. 22. December 1887 enthaltenen Artikel, und zwar: 1 auf Seite 1 und 2 mit dem Titel: „Capital und Arbeit“ in den Stellen von „es ist heute geradezu“ bis „Mensch zu sein“, und von „diese kleine winzige Majorität“ bis „kann es niemals geben“ das Vergehen nach § 302 St. G.; 2. auf Seite 2 unter der Rubrik: „Social-politische Rundschau“ mit der Aufschrift: „Oesterreich-Ungarn“ in der Stelle „Wien ein Scandalproceß“ bis „Anton Schreger“ das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 23. Dezember 1887.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 60679 (52 2—3]

C. k. sąd powiatowy m. d. Sek. I we Lwowie oznajmia nieobecnemu Piotrowi Podulka że przeciw niemu przez Leona Pilpu pozew o zapłacenie kwoty 120 złr. w. a. wniesionym został.

Gdy miejsce pobytu Piotra Podulka nie jest wiadomem ustanawia się dla niego kuratorem ad actum dra. Blizińskiego a tegoż zastępcą dra. Maryańskiego i powyższy pozew wyznaczając termin do wniesienia obrony na dzień 11 stycznia 1888 o godz. 4 po południu mianowanemu kuratorowi się doręcza.

Wzywa się zatem Piotra Podulkę, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu pow. miej. delg. Sek. I.

Lwów, dnia 29 listopada 1887.

L. 8575 (49 2—3]

Sieniawski c. k. sąd powiatowy uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Halberstamma, że przeciw niemu Mojżesz Silfen wniósł skargę o zapłacenie 470 złr. aw. na którą uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 8575 termin na dzień 27 stycznia 1888 wyznaczonym został i wzywa go by sądowi przed terminem pełnomocnika przedstawił lub z ustanowionym kuratorem Abrachamem Laufrem co do obrony się porozumiał, gdyż inaczej ztąd wyniknąć mogące skutki sam sobie przypisze.

Sieniawa, 29 grudnia 1887.

L. 13751 [8544 2—3]

C. k. sąd powiatowy w Brodach w sprawie Berty czyli Beili Breitenbaum zamężnej Friedmann przeciw Mojżeszowi Mendlowi Friedmann o wyznaczenie tymczasowej alimentacyi zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Mendla Friedmann, iż celem doręczenia mu orzeczenia z dnia 16 maja 1887 l. 7757 i zastępowania go w tej sprawie ustanowiony został dla niego kurator w osobie adwokata dr. Ornsteina w Brodach któremu ma podać środki do obrony praw swoich, lub innego pełnomocnika sądowi wskazać gdyż inaczej następstwa zaniedbania tego sam sobie przypisać będzie musiał.

Brody, dnia 2 września 1887.

L. 11198 [8549 2—3]

C. k. sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Leona Herziga, że Joanna Lehner wniosła przeciw niemu pozew de praes. 29 października 1887 l. 11198 o zapłacenie kwoty 82 fl. 50 ct., który do rozprawy sumarycznej na dzień 31 stycznia 1888 o godz. 9 rano zadekretowany i kuratorowi dlań ustanowionemu p. adw. dr. Feuereisenowi doręczony został. Jest zatem rzeczą pozwanego kuratorowi potrzebne do obrony środki wcześnie udzielić lub innego pełnomocnika sobie ustanowić, gdyż zaniedbania tego skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Podgórze, dnia 7 listopada 1887.

L. 14022 [8558 2—3]

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie uwiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Annę Kuś, iż na skutek pozwu wekslowego przez Tarnowską kasę oszczędności pto 102 złr. w. a. przeciw niej i spólnikom wniesionego nakaz zapłaty dnia 7 lipca 1887 l. 9920 wydany i ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Szanserowi doręczony został, a zarazem wzywa Annę Kuś, aby ustanowionemu dla niej kuratorowi środki obrony udzieliła, alboteż innego pełnomocnika tutejszemu sądowi przedstawiła.

W Tarnowie, d. 29 paźd. 1887.

L. 16530 [8512 2—3]

Zawiadamia się Kazimierza Syktę z miejsca pobytu niewiadomego, że Marya i Aleksander Syktówne wniosły przeciw niemu pozew de pr. 19 listopada 1887 l. 16530 o uznanie za zgasłe i wykreślenie z karty własności pod lk. 101 w Tarnowie zaintabulowanego prawa odkupu i że dla niego ustanowiono w tej sprawie kuratora w osobie dr. Holzera, któremu informacye do obrony przez pozwanego dostarczane być mają lub inny pełnomocnik przez tegoż sądowi wymienionym być ma, inaczej skutki tego zaniedbania sobie sam przypisać będzie musiał.

W Tarnowie, dnia 24 listopada 1887.

L. 14707 [8515 2—3]

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Jankla Schwarza i Josypa Rotha z życia i miejsca pobytu nieznanych tudzież spadkobierców ich z imienia i życia i miejsca pobytu nieznanych, że przeciw nim Selig Kurzig o uznanie i intabulacyę prawa własności do realności w Przemyślu pod lk. 39 pozew wytoczył naco uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 14707 pozwanym wniesienie pisemnej obrony do 90 dni polecono.

Oraz postanowił sąd dla tych pozwanych a to: dla Jankla Schwarza kuratora w osobie p. adw. Dolińskiego z zastępstwem p. adw. Smutnego zaś dla Josypa Rotha p. adwokata dr. Rosenbacha z zastępstwem p. adwokata dr. Skórskiego i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorami się porozumieli, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, dnia 2 listopada 1887.

L. 6677 6672 [8642 2—3]

Dla nieobecnego Jakóba Jękota ustanowił sąd obwodowy w Nowym Sączu w sprawie jego przeciwko Maryi Moskwowej o zapłacenie 400 złr. zpn. i Wincentemu Moskwie pto 100 złr. zpn. kuratora ad actum do rozprawy likwidacyjnej do uzyskanej ze sprzedaży ruchomości gotówki z terminem 12 stycznia 1888.

Wzywa się przeto kuranda, aby do obrony świadków kuratorowi udzielił, lub innego zastępcę sądowi przedstawił, gdyż inaczej skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.

Nowy Sącz, 19 listopada 1887.

L. 2055 [8653 2—3]

C. k. sąd powiatowy powiadamia nieobecnych i z życia jako też miejsca pobytu niewiadomych Józefa i Maryannę Kiernickich, że celem doręczenia tymże tusądowej uchwały tabularnej z 30 września 1885 l. 6382 kuratora w osobie Jakóba Frydlewicza z Starejsoli ustanowiono, któremu nieobecni informacyę udzielić lub też o swoim miejscu pobytu sądowi donieść mają.

C. k. sąd powiatowy

Starasól, 13 kwietnia 1887.

L. 2130 [8654 2—3]

Dnia 13 lipca 1885 zmarł w Starejropie Onufry Sas bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia. Ponieważ miejsce pobytu Anny Sas córki spadkodawcy do spadku powołanej jest niewiadomem, przeto wzywa się też aby w przeciągu jednego roku w sądzie tutejszym zgłosiła i deklaracyę spadkową wniesła, gdyż w przeciwnym razie, pertraktacya spadkowa ze zgłoszonymi sukcesorami i ustanowionym dla tejże kuratorem Leonem Sas przewiedzioną będzie.

C. k. sąd powiatowy

Starasól, 20 kwietnia 1887.

L. 2935 [8655 2—3]

C. k. sąd powiatowy powiadamia nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego Franciszka Jedlińskiego z Chyrowa, że celem doręczenia mu tusądowej uchwały tabularnej z dnia 16 sierpnia 1886 l. 4421 kuratorem ad hoc p. Polikarpa Strzeleckiego z Chyrowa ustanowiono.

Rzeczą więc nieobecnego jest, kuratorowi potrzebną informacyę celem salwowania praw swoich udzielić.

C. k. sąd powiatowy

Starasól, 24 maja 1887.

L. 58666 [8660 2—3]

C. k. sąd powiatowy m. d. S. I. we Lwowie oznajmia niewiadomemu z miejsca pobytu Andrzejowi Kociatkiewiczowi że przeciw niemu na rzecz firmy Clayton et Schuttleworth pto 177 złr. aw. zpn. tusądową uchwałą z dnia 24 maja 1887 l. 13433/87 dozwolona egzekucya mobilarna wedle tusądowego protokółu egzekucyjnego do l. 47240/87 wykonaną została i że się dla niego kuratora ad actum dr. Ludwika Bobownika a tegoż zastępcą adw. dr. Kazimierza Blizińskiego ustanawia, doręczając temuż kuratorowi uchwały egzekucyjne. Wzywa się zatem Andrzeja Kociatkiewicza aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 8 listopada 1887.

C. k. Radca sądu krajowego.

L. 29719 [8641 2—3]

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Józefa Lisickiego, niemniej jego możliwych spadkobierców i prawonabywców z imienia, z życia i miejsca pobytu niewiadomych, że Jan Kępiński właściciel dóbr Szczurowa i Relowa wniósł do tutejszego sądu podanie o wykreślenie prenotacyi prawa sześcioletniej dzierżawy adwokacyi Reowa do dóbr Szczurowa z przyległościami należącej od 24 czerwca 1839 do tegoż dnia 1845 roku trwać mającej wraz z wszystkiemi gruntami, polami, budynkami i innemi przynależytościami i obowiązkami w kontrakcie dzierżawnym między Janem Truskawieckim z jednej, a Józefem Lisickim z drugiej strony, dnia 15 czerwca 1839 zawartego, bliżej poszczególnionemi w stanie biernym dóbr Szczurowa i Relowa wedle wykazu hip. l. 664 karta C. poz. 5 i odnośnych na rzecz Józefa Lisickiego uskutecznionej, jako nieusprawiedliwionej, że na to podanie w sądzie tutejszym termin na dzień 6 lutego 1888 wyznaczonym, a dla niewiadomych interesentów kuratorem ad actum adw. dr. Schoen ustanowiony został.

Wzywa się przeto niewiadomych z życia i miejsca pobytu, aby swemu kuratorowi przed wyznaczonym terminem potrzebnej udzielili informacyi, lub sądowi innego wskazali pełnomocnika, inaczej sami sobie złe skutki przypiszą.

Kraków, dnia 18 listopada 1887.

L. 19304 [8640 2—3]

C. k. sąd krajowy w Krakoie podaje do wiadomości, iż dnia 2 lipca 1884 zmarła Chaja Molknerowa w Krakowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia, do którego to spadku przychodzi między innymi ustawowymi dziedzicami córka zmarłej Dwojra z Molknerów Richterowa. Sad nie znając miejsca pobytu spadkobierczyni Dwojry s Molknerów Richterowej wzywa, ażeby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej wyrażonego, zgłosiła się w tymże sądzie i wniosła oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem adw. dr. Bolesławem Czernym, dla niej ustanowionym.

Kraków, 12 września 1887.

L. 47145. [8574 1—3]

C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni z życia i miejsca pobytu niewiadomej Alojzyi Stachórskiej względnie jej spadkobiercom, że przeciw niej August Wamsiedel pod dniem 10 listopada 1887 do l. 47145 wniósł pozew o wykreślenie ewikcyi w poz. 1 karty C wyk. hip. 100/II zawartej ze stanu biernego realności pod l. 221¼ z pn., w skutek czego termin do sumarycznej rozprawy na dzień 17 stycznia 1888 o godzinie 11 przed południem wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu Alojzyi Stachórskiej względnie jej spadkobierców nie jest wiadomem, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania i na ich koszt i szkodę tutejszego adw. dra Kuczkiewicza kuratorem zaś adw. dra Stromengera zastępca mianował, z którym niniejsza sprawa wedle sumaryczn. patentu przepisanej, przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 19 listopada 1887.

L. 7037. [8560 1—3]

Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Mikołaja Ambrozego 2 im. Kołodziejskiego, że przeciw niemu pod dniem 5 listopada 1887 l. 7037 wniósł dr. Leon Berson pozew pto 173 zł. 1 ct. aw. i że dla niego kuratorem dr. Zieliński z substytucyą dr. Janczury ustanowionym został.

Wzywa się go zatem, aby kuratorowi dostarczył środków obrony, lub ustanowił zastępcę i takowego sądowi wskazał, inaczej wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Nowy Sącz, dnia 12 listopada 1887.

L. 654. [8561 1—3]

C. k. sąd obwodowy w Sanoku zawiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Feliksa Laskowskiego względnie jego nieznanych spadkobierców, że w sprawie Józefa Juliana 2 im. Laskowskiego o wykreślenie dożywocia połowy dóbr Stefkowy dla Józefy z Drohojowskich Wisłockiej wedle wykazu hip. l. 34 stara 16 nowa karty C poz. 12 zahipotekowanego wraz z wpisami podrzędnymi kuratora dla nich w osobie dra Slaczki adwokata w Sanoku zamianował i temuż wydaną w tej sprawie uchwałę tabularną doręczył.

Z c. sądu obwodowego.

L. 16253. [8583 1—3]

C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że Michalina Włyńska złożyła do depozytu sądowego kwotę 92 zł. 38 ct. dla Zofii Słowińskiej a względnie jej spadkobierczyni Maryanny Moskalowej z pobytu niewiadomej, jako zapłatę wierzytelności na dobrach Janowice z przyległościami hipotekowanej.

Obronę praw wierzycielek w tej sprawie poruczono kuratorowi adwokatowi dr. Wiktorowi Szancerowi.

W Tarnowie, dnia 17 listopada 1887.

L. 5081. [8606 1—3]

C. k. sąd powiatowy w Tuchowie w sprawie egzekucyjnej Józefa Blumenkranza przeciw Chaimowi Hirschowi pto 38 zł. a. w. z pn., zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Chaima Hirscha, iż kuratorem dlań Süsche Salamon ustanowionym został, i że w miejsce tegoż kuratora innego pełnomocnika sądowi przedstawić może.

Tuchów, dnia 28 października 1887.

L. 15249. [8602]

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że zarządzenie wpisu do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych odnośnie do firmy: „Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Tarnowie stowarzyszenie zarejestrowane z odpowiedzialnością ograniczoną“, że wybrani zostali na trzechlecie 1886—1888 członkami zarządu Towarzystwa dr. Adolf Ringelheim, W T. A. Wielogórski i dr. Salamon Merz.

W Tarnowie, dnia 3 listopada 1887.

L. 3430. [8634 1—3]

C. k. sąd powiatowy w Głogowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Taubę z Lufrynów Blank, iż Kasa sieroca głogowska pod dniem 4 października 1887 l. 3430 pozew naprzeciw nieobjętej masie spadkowej Blimy Butterbeutel 2go Amblucyger i Taubie Blank pozew o zapłacenie sumy 341 zł., 200 zł. wniosła i o pomoc sądową upraszała, w skutek czego termin na dzień 8 marca 1888 o godz. 10 rano został wyznaczonym.

Gdy miejsce pobytu pozwanej Tauby Blank nie jest wiadomem, przeto ustanawia się dla takowej kuratora w osobie p. Abrahama Goldmana z Głogowa.

Wzywa się więc też Taubę Blank, ażeby potrzebne do obrony dokumenta kuratorowi wręczyła, lub innego pełnomocnika sobie obrała, inaczej sprawa z ustanowionym kuratorem przeprowadzoną będzie.

Głogów, dnia 9 października 1887.

L. 10797. [8608 1—3]

Józef Rottermann urodzony 26 sierpnia 1859 w Czernelicy a ożeniony 19 listopada 1882 z Anną Siwków z Rakowca i tam zamieszkały w dniu 17 grudnia 1882 z czółna wpadł w rzekę Dniestr we wsi Rakowcu, zanurzył się pod wodę, nie wypłynął i dotąd nie został odszukany.

Wzywamy każdego, któryby o zaginionym miał wiadomość, ażeby takową udzielił sądowi lub ustanowionemu w osobie p. Michała Lenartowicza w Kołomyi kuratorowi do dnia 20 grudnia 1888, gdyż po bezowocnym upływie tego terminu wniesiona prośba o uznanie Józefa Rottermanna za zmarłego zostanie stanowczo załatwioną.

Kołomyja, dnia 24 listopada 1887.

L. 7282. [8585]

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 25 maja 1887 wpisaną została do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firma „Dawid Orner, handel i wyszynk wina w Dukli“.

Przemyśl, dnia 1 czerwca 1887.

L. 15733. [8633]

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że wpisaną została do rejestru handlowego dla firm spółkowych firma: Baruch Wurzel, Joel Wurzel, spółka jawna trudniąca się wypasem i sprzedażą bydła w Dębicy.

W Tarnowie, dnia 10 listopada 1887.

L. 32091 [8637 1—3]

C. k. sąd powiatowy jako handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Samuela Reissmanna, że przeciw niemu wniósł Samuel Ebersohn skargę wekslową de praes. 5 grudnia 1887 l. 23091 o zapłatę sumy 105 złr. 74 ct. aw. na podstawie której wydano przeciw niemu nakaz zapłaty z dnia 6 grudnia 1887 l. 32091 ustanawiając dla niego kuratora ad actum w osobie adw. dr. Koya z substytucyą adw. dr. Dobiji.

Wzywa się zatem tegoż niewiadomego z miejsca pobytu Samuela Reissmanna, aby kuratorowi swemu wcześnie udzielił informacyi lub sądowi wskazał innego pełnomocnika, gdyż w razie przeciwnym sam sobie skutki swego niedbalstwa przypisać będzie musiał.

Kraków, 6 grudnia 1887.

L. 7850 [8709 1—3]

C. k. sąd powiatowy w Oświęcimie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Eliasza Tramera, że Rezli 1-o Geiler 2-o Jexud wniesła przeciw niemu i innym pozew de praes. 18 października 1887 l. 7850 o uznanie prawa własności 208/4704, 208/4704 i 208/9408 tudzież 104/4704, 104/4704 i 104/9408 części posiadłości wykazami hipotecznemi l. 108. 109 i 114 w Dworach I. część objętych, na który wyznaczono termin do rozprawy ustnej na dzień 17 stycznia 1887 10 godzinę z rana i że ustanowiono dla niego kuratora dr. Macieja Krobickiego adwokata w Oświęcimiu.

Wzywa się zatem Eliasza Tramera, aby ustanowionemu krratorowi służące do obrony środki dostarczył lub innego zastępcę obrał.

Oświęcim, duia 24 listopada 1887.

L. 13658 [8663 1—3]

C. k. sąd obwodowy w Samborze w sprawie sprostowania nowych wykazów hipotecznych części dóbr Kawsko Tustanowczyzna, Kawsko Kryniczyzna i Kawsko Młyn ustanawia dla z miejsca pobytu niewiadomego Seliga Falcha (Faliga) względem jego pretensyi 600 złr. zpn. na której ciężą pretensye dla Seliga Procha 800 złr zpn. i dla Mojżesza Baumana 500 złr. zpn., tudzież dla miejsca pobytu niewiadomych rzeczonego Seliga Procha i tegoż Mojżesza Baumana względnie ich także niewiadomych spadkobierców, adwokata dr. Fiternika i uwiadamia o tem nieobecnych Seliga Falcha (Falig) Leibe Procha i Mojżesza Baumana względnie ich niewiadomych spadkobierców z wezwaniem, by ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielili inaczej z zaniedbania tego złe skutki płynące sami sobie przypisać będą winni.

Sambor, 6 grudnia 1887.

L. 32151 [8639 1—3]

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Samuela Reissmanna, że przeciw niemu i przeciw Jonaszowi Rosenfeldowi wytoczyła Berta Landau skargę dnia 6 grudnia 1887 l. 32151 o zapłatę sumy wekslowej 300 fl. aw., w załatwieniu której równocześnie wydany został przeciw nim nakaz zapłaty powyższej sumy z przynależytościami, tudzież, ze dla Samuela Reissmanna ustanowiony został kurator ad actum w osobie adw. dr. Koya z Krakowa z substytucyą adw dr. Dobiji. Zaleca się zatem Samuelowi Reissmannowi ażeby kuratorowi swemu wcześnie udzielił informacyi do obrony praw swoich, lub innego pełnomocnika sobie ustanowił i sądowi tutejszemu doniósł o tem, gdyż inaczej szkodliwe z zaniedbania tych kroków skutki sam sobie przypisze.

Kraków, 7 grudnia 1887.

L. 29926 [8638 1—3]

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Hermanna Kleinmanna iż wskutek skargi wekslowej wniesionej przeciw niemu przez firmę Bracia Hoezner o zapłacenie sumy wekslowej 167 złr. 37 ct.. aw. zpn. wydanym został nakaz zapłaty uchwałą z dnia 26 sierpnia 1887 l. 22079, którą doręczono pozwanemu do rąk ustanowionego dlań kuratora adw. dr. Brummera w Krakowie.

Wzywa się zatem p. Hermanna Kleinmanna aby z substytucyą adw. dr. Schönberga ustanowionemu kuratowi środków obrony dostarczył, lub aby w celu zastępywania go w tej sprawie innego pełnomocnika sobie ustanowił.

Kraków, 18 listopada 1887.

L. 15411 [8829 1—3]

C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Tarnowie podaje do wiadomości, że dnia 21 grudnia 1884 zmarł w Jodłowce ad Wałki z pozostawieniem kodycylu w obec świadków zeznanego Jan Zaucha. Gdy miejsce pobytu ustawowych spadkobierców Katarzyny Wanatowej, Józefa Zauchy i Adama Zauchy nie jest wiadomem, wzywa ich, by w ciągu roku od daty edyktu w sądzie się zgłosili i oświadczenie do spadku wnieśli, w przeciwnym razie postępowanie spadkowe przewiedzionem będzie ze spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem niewiadomych z pobytu adw. dr. Goldhammerem.

Tarnów, dnia 8 listopada 1887.

L. 47093 [8688 1—3]

C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszem S. Friedmana, z miejsca pobytu niewiadomego, że w celu doręczenia mu tusądowego wyroku klasyfikacyjnego w sprawie masy rozbiorowej Wilhelma Tomischa dnia 24 września 1887 l. 27558, i w ogóle zastępowania jego praw jako wierzyciela tej masy rozbiorowej ustanowiono dlań kuratora p. adw. krajowego dr. Szwedzickiego z zastępstwem adw. dr. Balko.

Wzywa się przeto p. Friedmana, aby dostarczył kuratorowi środków do bronienia swych praw, ewentualnie obrał sobie innego zastępcę i uwiadomił o tem sąd tutejszy

Lwów, dnia 12 listopada 1887.

L. 12717 [8666 1—3]

C. k. sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Wyczesanego iż Katarzyna Olszowska i Barbara z Wyczesanych Fortunowa wytoczyły przeciw temuż pozew ustny pod dniem 23 sierpnia 1887 l. 9565 o zniesienie współwłasności realności lwh. 88 gm. Gierczyca, iż adwokat dr. Serafiński w Bochni ustanowionym został kuratorem jego.

Wzywa się zatem Jana Wyczesanego aby kuratorowi udzielił informacyi do prowadzenia sporu lub też innego pełnomocnika sądowi przedstawił.

Z c. k. sądu powiatowego

Bochnia, dnia 24 listopada 1887.

L. 8163 [[illegible]667 1—3]

Niewiadomego z miejsca pobytn Wojciecha Geregę wzywam, aby do roku wniósł oświadczenie do spadku zmarłego 27 marca 1880 w Szydłowcach Stanisława Gerega lub kuratorowi Józefowi Gerega informacyę nadesłał.

C. k. sąd powiatowy

Husiatyn, 22 października 1887.

L 7250. [8697 1—3]

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia nieznanych z życia, nazwiska i miejsca pobytu spadkobierców Tomasza Heudetza, że z powodu wytoczonego przez Samuela i Lany Schönblumów przeciw niewiadomym z miejsca pobytu spadkobiercom Tomasza Heudetza o wykreślenie prawa zastawu sumy 250 zł. z pn. w stanie biernym realności l. w. h. 107 w Rzeszowie, kurator dla nich w osobie adwokata drа Bindera z substytucyą adw. dr Reinesa z Rzeszowa, ustanowionym został.

Pozwanym poleca się by albo osobiście w sądzie tutejszym się zgłosili albo też pełnomocnika zdatnego wskazali w przeciwnym bowiem razie przez ustanowionego kuratora zastąpieni będą.

Rzeszów, duia 13 października 1887.

L. 4781 [8813 1—3]
C. k. sąd powiatowy w Tuchowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Jana Polaka w Ameryce przebywać mającego, ażeby do spadku po Katarzynie Łątkowej zmarłej w Buchcicach 15 października 1885 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia w przeciągu jednego roku do tutejszego sądu się zgłosił, w przaciwnym bowiem razie spadek ten ze zgłaszającymi się dziedzicami i ustanowionym dla niego w osobie Karola Wilaszka kuratorem pertraktowany będzie.
Tuchów, 7 października 1887.

L. 16512 [8838 1—3]
C. k. sąd obwodowy w Tarnowie wzywa niniejszym edyktem każdego ktoby kartę wkładkową filii Zakladu gal. kredyt. ziems. w Tarnowie l. 5 tom I. str. 5 na imię Maryi z Denkerów Wykowskiej opiewającą kwotę 100 fl. obejmującą posiadał, aby takową w ciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni interesowanym lub też sądowi przedłożył, w przeciwnym bowiem razie takowa za pozbawioną wszelkiej mocy uznaną zostanie.
W Tarnowie, dnia 24 listopada 1887.

L. 7415. [8740 1—3]
Z miejsca pobytu niewiadomą Leopoldynę Makucką zawiadamia się, że pod 25 listopada 1887 l. 7415 wniosła Ryfka Bauer skargę o 26 zł. 88 ct. a. w., którą do rozprawy drobiazgowej z terminem na 30 grudnia 1887 o godzinie 9 rano zadekretowano i kuratorowi pozwanej p. Józefowi Kapko, c. k. notaryuszowi w Niemirowie doręczono i poleca się pozwanej, by albo innego pełnomocnika ustanowiła, lub ustanowionemu kuratorowi informacyę udzieliła.
C. k. sąd powiatowy.
Niemirów, dnia 25 listopada 1887.

L. 8424. [8698 1—3]
C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Hermana Brawa, iż przeciw niemu Natan Kohane wniósł pozew o zapłacenie sumy 200 zł. i że kuratorem dla niego ustanowiony został adw. dr. Rybicki z substytucyą adw. dr. Alsa. Zarazem wzywa go, aby środków obrony swemu kuratorowi dostarczył, lub sam sobie obrońcę wybrał.
Rzeszów, dnia 1 grudnia 1887.

L. 31919. [8824 1—3]
C. k. sąd krajowy jako trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Juliusza Nowickiego i Maryę Nowicką, że Towarzystwo zaliczkowe w Krakowie wniosło przeciw nim pozew wekslowy o 160 zł. a zarazem wzywa ich, aby albo ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. dr. Deichesowi w Krakowie dowodów ze swej strony do obrony udzielili, lub innego pełnomocnika sądowi przedstawili, inaczej złe skutki sami sobie przypiszą.
Kraków, dnia 7 grudnia 1887.

L 29154. [8823 1—3]
C. k. sąd krajowy dla spraw cyw. w w Krakowie zawiadamia niniejszem niewiadomych z miejsca pobytu spadkobierców Salomona Goldstoffa, Szymona Lorenza i Süssmanna Lorenza, jakoteż niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Wetsteina, że ustanowił dla nich adw. dr Kapiszewskiego z substytucyą adw. dr. Dobii kuratorem ad actum celem strzeżenia ich praw w sprawie Salomona Grünzweiga pw. Jakóbowi Wetsteinowi pto 2000 zł. i 2800 zł. o wydanie z depozytu sądowego procentów od kapitału 2395 zł. 61 ct. aw.
Kraków, dnia 25 listopada 1887.

L. 12284. [8730 1—3]
C. k. sąd powiatowy w Horodence wzywa niniejszem Juliana Porchowskiego z miejsca pobytu niewiadomego, aby jako jedyny spadkobierca swej siostry Zofii Porchowskiej dnia 17 lutego 1882 w Kunisowcach zmarłej w przeciągu roku się zgłosili i swe oświadczenie przyjęcia spadku wniósł, w razie przeciwnym bowiem rozprawa spadkowa z kuratorem Pawłem Borysem dla niego ustanowionym przeprowadzoną zostanie.
C. k. sąd powiatowy.
Horodenka, dnia 30 listopada 1887.

L. 50025. [8689 1—3]
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 29 listopada 1887 do l. 50025 wnieśli: Domicela z hr. Dieduszyckich Henslowa i dr. Adam Kazimierz Hensel przeciw Maurycemu Capelli i Karolowi Ferdynandowi Milde, tudzież przeciw spadkobiercom tychże pozew o uznanie, że dozwolone uchwałą byłego c. k. sądu szlacheckiego we Lwowie z 11 września 1854 l. 30454 celem zaspokojenia wywalczonych przez spadkobierców Jana Wilhelma Milde 3/4 części sumy 4696 zł. 9 ct. i 104 zł. 6 ct. m. k. z pn., egzekucyjne przyznanie na własność odpowiedniej części z rent w tym pozwie wymienionych przez zadawnienie zgasło i o wykreślenie w tym pozwie wyszczególnionych adnotacyj z ksiąg depozytowych, na który to pozew wyznaczono termin dziewięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Gdy miejsce pobytu powyższych pozwanych nie jest wiadome został dla nich adwokat dr. Gorecki kuratorem, a tegoż zastępcą adwokat dr. Krzyżanowski mianowany.

Wzywa się zatem wszystkich powyższych pozwanych, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi oznajmili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przpisać będą musieli.
Lwów, dnia 3 grudnia 1887.

L. 6336. [8739 1—3]
C. k. sąd powiatowy wzywa niewiadomych z miejsca pobytu Jana Rożna i Józefa Kapuściarza by do spadku po ś. p Maryannie 1go Rożen 2go Kapuściarz w Klikuszowy bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia w dniu 4 kwietnia 1867 r. zmarłej, w przeciągu jednego roku się zgłosili, inaczej spadek przeprowadzony będzie z dziedzicami zgłaszającymi się i kuratorem Józefem Zołtkiem młodszym z Klikuszowy dla nich ustanowionym.
Nowy Targ, dnia 12 września 1887.

Doniesienia prywatne.

Obwieszczenie.

Wydział wierzycieli masy konkursowej Debory Bardach, byłej kramarki papieru i towarów norymberskich we Lwowie, uchwalił ryczałtową sprzedaż wszystkich towarów do tej masy należących, sądownie na 2.279 złr. 62 ct. oszacowanych włącznie z urządzeniem sklepowem nie ręcząc zaś ani za ilość, ani za jakość ani za wartość sprzedać się mających towarów w drodze ofert pisemnych, które najdalej do dnia 14 stycznia r. b. do godziny 6tej po południu wniesione być mają na ręce podpisanego zarządcy tej masy konkursowej za dołączeniem wadyum w kwoie 300 złr. w. a.

Okazanie sprzedać się mających towarów nastąpi na żądanie w zwykłych godzinach urzędowych.

Dnia 15 stycznia r. b. o godzinie 10 przed południem odbędzie się w kancelaryi podpisanego zarządcy w obecności wydziału wierzycieli otwarcie wszystkich wniesionych ofert i oferta najwięcej ofiarującego zostanie przyjętą. Jednakowoż zastrzega sobie wydział wierzycieli prawo odrzucenia nawet wszystkich ofert wniesionych w razie, jeżeliby ofiarowana cena kupna ze względu na sądownie przedsięwzięte oszacowanie sprzedać się mających towarów według jego zdania za niską mu się wydała.

Nabywca obowiązanym jest złożyć po odtrąceniu zatrzymanego wadyum resztującą cenę kupna w gotówce do rąk podpisanego zarządcy najdalej w przeciągu dni 3 po przyjęciu oferty tegoż t. j. do 18go stycznia r. b. a to tem pewniej, o ile w przeciwnym razie złożone wadyum przepadnie na rzecz wzmiankowanej masy konkursowej.

Zarzut, że nabywca nie został zawiadomiomym o przyjęciu swej oferty, żadną miarą nie może go uwolnić od złożenia resztującej ceny kupna, albowiem jest rzeczą każdego oferenta dowiedzieć się w kancelaryi podpisanego zarządcy, czy oferta tegoż została przyjętą lub nie.

Nabywca winien po zapłaceniu całej ofiarowanej ceny kupna odebrać bezzwłocznie na swój koszt wszystkie nabyte towary wraz z urządzeniem sklepowem, ponieważ masa konkursowa żadnej na siebie nie przyjmuje odpowiedzialności za ubytek lub uszkodzenie tychże.

Lwów, dnia 4go stycznia 1888. 64 1—2

Dr. S. Waldman.
Adwokat krajowy we Lwowie przy ulicy Trzeciego Maja l. 3 (Majerowskiej l. 11) mieszkający.

L. 33803 (85)

C. k. uprzyw. kolej Lwowsko-Czerniowiecko-Jasska.

Dostawa odzieży służbowej.

Na rok 1888 a wypadkowo i na okres lat trzech rozpisuje się w drodze ofert dostawa odzieży służbowej.

Oferty ostemplowane, opieczętowane i zaopatrzone w napis „Oferta na dostawę odzieży służbowej" należy wnieść najdalej **do 17 stycznia 1888 godziny jedenastej przed południem** u zarządu głównego w Wiedniu (I. Elisabethstrasse 9) albo też Dyrekcyi ruchu we Lwowie równocześnie zaś jednak oddzielnie uiścić przy kasie jednego z wyż wymienionych miejsc wadyum w wysokości 5-prc. wartości ofiarowanej dostawy.

Wykazy szczegółowe i wzory, jakoteż warunki licytacyjne i dostawcze mogą być przejrzane w biurach zarządów materyałami w Wiedniu i Lwowie, zaś wykazy i warunki za uiszczeniem pocztowego, przesłane na wskazane miejsce.

Oferty wniesione po upływie oznaczonego czasu lub nieodpowiadające w czemkowiek warunkom niniejszego ogłoszenia, nie będą uwzględnione wcale.

Wiedeń, w grudniu 1887.

Rada Zawiadowcza.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego L. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru braci Fiałkowskich.